

ŠVENTOSIOS DVASIOS ATSIUNTIMAS (SEKMINĖS)

Šventosios Dvasios atsiuntimas apaštalams žymi naujos epochos pradžią žmonijos istorijoje. „Atsiusk savąją Dvasią, ir jie bus sukurti; ir atnaujinsi žemės veidą.“ Įsteigta Bažnyčia, ir Šventoji Dvasia veikia ją kaip galinga jėga. Tai Ji įkvepia Bažnyčią ir ragina ją skleisti Evangeliją, visais laikais padėdama įgyvendinti žemėje atperkančią ir pašventinančią Kristaus misiją.

Ištrauka iš Apaštaly darbu primena įvykius, įvykusius Sekminių dieną apie trečią valandą. Čia atskleidžiama jų prasmė ir reikšmė. Mišių Sekvencijoje aprašyti didingi Šventosios Dvasios, kurią Kristus žadėjo atsiųsti kaip savo Pasekėją, veikimo vaisiai. Evangelijoje, perduodančioje mūsų Viešpaties žodžius po Paskutinės vakarienės, išdėstomas Kristaus mokymas apie Šventosios Dvasios veikimą.

Introitus

Sap. 1, 7. Spiritus Domini replevit orbem terrarum, alleluia: et hoc quod continet omnia, scientiam habet vocis, alleluia, alleluia, alleluia.

Ps. 67, 2. Exsurgat Deus, et dissipentur inimici eius: et fugiant, qui oderunt eum, a facie eius.

Collecta

Deus, qui hodierna die corda fidelium Sancti Spiritus illustratione docuisti: da nobis in eodem Spiritu recta sapere; et de eius semper consolatione gaudere. Per Dominum nostrum... in unitate eiusdem Spiritus Sancti...

Lectio

Lectio Actuum Apostolorum. (Act. 2, 1–11)

Cum compleverint dies Pentecostes,

Introitas

Išm 1, 7. Viešpaties Dvasia pripildė žemės skritulį, aleliuja; ir tas, kas apima viską, pažįsta balsą, aleliuja, aleliuja, aleliuja.

Ps 67, 2. Tepakyla Viešpats, ir tebus išsklaidyti jo priešai; ir tebėga tie, kurie jo nekenčia, nuo jo veido.

Kolekta

Dieve, kuris šią dieną tikinčiųjų širdis Šventosios Dvasios apšvieta išlavinai, duok mums toje pačioje Dvasioje išmanyti tai, kas teisu, ir Jos paguoda nuolatos džiaugtis. Per mūsų Viešpatį... tos Šventosios Dvasios vienybėje...

Skaitinys

Skaitinys iš Apaštaly darbu knygos. (Apd 2, 1–11)

Atėjus Sekminių dienai, visi mo-

erant omnes discipuli pariter in eodem loco: et factus est repente de caelo sonus, tamquam adveniētis spiritus vehemētis: et replēvit totam domum, ubi erant sedētes. Et apparuerunt illis dispertitæ linguæ tamquam ignis, seditque supra singulos eorum: et replēti sunt omnes Spiritu Sancto, et cœperunt loqui variis linguis, prout Spiritus Sanctus dabat eloqui illis. Erant autem in Ierusalem habitātes Iudæi, viri religiōsi ex omni natiōne, quæ sub caelo est. Facta autem hac voce, convēnit multitūdo, et mente confūsa est, quoniam audiēbat unusquisque lingua sua illos loquētes. Stupēbant autem omnes et mirabāntur, dicētes: Nonne ecce omnes isti, qui loquūntur, Galilæi sunt? Et quomodo nos audīvimus unusquisque linguam nostram, in qua nati sumus? Parthi et Medi, et Ælamitæ et qui habitant Mesopotāmiā, Iudæam et Cappadōciam, Pontum et Asiam, Phrygiam et Pamphyliam, Ægyptum et partes Lybiæ, quæ est circa Cyrēnen, et advenæ Romāni, Iudæi quoque et prosélyti, Cretes, et Arabes: audīvimus eos loquētes nostris linguis magnālia Dei.

Alleluia

Alleluia. Alleluia.

Ps. 103, 30. V. Emitte Spiritum tuum, et creabuntur: et renovabis faciem terræ. Alleluia.

kiniai buvo drauge vienoje vietoje. Staiga iš dangaus pasigirdo ūžesys, tarsi pūstų smarkus vėjas. Jis pripildė visą namą, kur jie sėdėjo. Jiems pasirodė tarsi ugnies liežuviai, kurie pasidaliję nusileido ant kiekvieno iš jų. Visi pasidarė pilni Šventosios Dvasios ir pradėjo kalbėti kitomis kalbomis, kaip Dvasia jiems davė prabilti. Jeruzalėje gyveno žydų ir pamaldžių žmonių iš visų tautų po dangumi. Pasigirdus tam ūžesiui, subėgo daugybė žmonių. Jie didžiai nustebė, kiekvienas girdėdamas savo kalba juos kalbant. Lyg nesavi ir nustėrė jie klausinėjo: „Argi va šitie kalbantys nėra galilėjiečiai? Tai kaipgi mes kiekvienas juos girdime savo krašto kalba?! Mes, partai, medai, elamiečiai, Mesopotamijos, Judėjos ir Kapadokijos, Ponto ir Azijos, Frygijos ir Pamfilijos, Egipto bei Libijos pakraščio ties Kirėne gyventojai, ateiviai romėnai, žydai ir prozelitai, kretiečiai ir arabai, – mes visi girdime juos skelbiant įstabius Dievo darbus mūsų kalbomis.“

Aleliuja

Aleliuja. Aleliuja.

Ps 103, 30. V. Atsiųsk savąją Dvasią, ir jie bus sukurti; ir atnaujinsi žemės veidą. Aleliuja.

V. Veni Sancte Spiritus, reple tuorum corda fidelium: et tui amoris in eis ignem accende.

Sequentia

Veni, Sancte Spíritus, / Et emítte cælitus, / Lucis tuæ rádiū.

Veni, pater páuperum, / Veni, dator, múnerum, / Veni, lumen córdium.

Consolátor óptime, / Dulcis hospes ánimæ, / Dulce refrigeríum.

In labóre réquies, / In æstu tempéris, / In fletu solátium.

O lux beatíssima, / Reple cordis íntima, / Tuórum fidélium.

Sine tuo númine, / Nihil est in hómine, / Nihil est innóxium.

Lava quod est sórdidum, / Riga quod est áridum, / Sana quod est sáucium.

Flecte quod est rígidum, / Fove quod est frígidum, / Rege quod est dévium.

Da tuis fidélibus, / In te confidéntibus, Sacrum septenáriū.

Da virtútis méritum, / Da salútis éxitum, / Da perénne gáudium.

Amen. Allelúia.

Evangelium

Sequéntia sancti Evangélii secundum Ioánnem. (Ioann. 14, 23–31)

In illo témpore: Dixit Iesus discipulis suis: Si quis dligit me, ser-

V. Ateik, Šventoji Dvasia, pripildyk savo tikinčiųjų širdis ir savo meilės ugnį jose uždek.

Sekvencija

Ateik, Šventoji Dvasia, / Ir atsiųsk iš dangaus / Spindulį šviesos Tavosios.

Ateik, vargdienių Tėve, / Ateik malonių dovanotoja, / Ateik, širdžių šviesa.

O geriausioji guodėja, / O mieloji sielos viešnia, / O saldžioji atgaiva!

Darbe esi atilsis, / Kaitroje – vėsa, / Raudoje – paguoda.

O labiausiai palaimintoji šviesa, / Pripildyk slapčiausias širdies gelmes / Tavųjų tikinčiųjų.

Be Tavosios malonės / Nieko nėra žmoguje, / Nieko nėra nepažeisto.

Nuplauk tai, kas purvina, / Sudrėkink, kas išdžiūvę, / Išgydyk, kas sužeista.

Palenk užkietėjusį, / Sušildyk sušalusį, / Vesk iškrypusį iš kelio.

Duok Taviesiems tikintiesiems, / Viltį į Tave sudėjusiems / Šventą septyneriopą malonę.

Duok atpildą už dorybę, / Duok išganingą išėjimą, / Duok amžinąjį džiaugsmą. Amen. Aleliuja.

Evangelija

Šventosios Evangelijos pagal Joną tęsinys. (Jn 14, 23–31)

Anuo metu: Jėzus tarė savo mokiniams: „Jei kas mane myli, lai-

mónem meum servábit, et Pater meus díliget eum, et ad eum veniémus et mansiónem apud eum faciémus: qui non díligit me, sermónes meos non servat. Et sermónem quem audístis, non est meus: sed eius, qui misit me, Patris. Hæc locútus sum vobis, apud vos manens. Paráclitus autem Spíritus Sanctus, quem mittet Pater in nómine meo, ille vos docébit ómnia et súggeret vobis ómnia, quæcúmque díxero vobis. Pacem relínquo vobis, pacem meam do vobis: non quómodo mundus dat, ego do vobis. Non turbétur cor vestrum, neque formídet. Audístis, quia ego dixi vobis: Vado, et vénio ad vos. Si diligerétis me, gauderétis útique, quia vado ad Patrem: quia Pater maior me est. Et nunc dixi vobis, priúsquam fiat: ut, cum factum fúerit, credátis. Iam non multa loquar vobíscum. Venit enim prínceps mundi huius, et in me non habet quidquam. Sed ut cognóscat mundus, quia díligo Patrem, et sicut mandátum dedit mihi Pater, sic fácio.

Offertorium

Ps. 67, 29–30. Confirma hoc Deus, quod operatus es in nobis: a templo tuo, quod est in Ierusalem, tibi offerent reges munera, alleluia.

Secreta

Múnera, quæsumus, Dómine, obláta

kysis mano žodžio, ir mano Tėvas jį mylės; mes pas jį ateisime ir apsigyvensime. Kas manęs nemyli, mano žodžių nelaiko. O žodis, kurį girdite, ne mano, bet Tėvo, kuris yra mane siuntęs. Aš jums tai pasakiau būdamas pas jus, o Globėjas – Šventoji Dvasia, kurį mano vardu Tėvas atsiųs, – jis išmokys jus visko ir viską primins, ką esu jums pasakęs. Aš jums palieku ramybę, duodu jums savo ramybę. Ne taip aš ją duodu, kaip duoda pasaulis. Tenebūgštuoja jūsų širdys ir teneliūdi! Jūs girdėjote, kaip aš pasakiau: aš iškeliauju ir vėl grįšiu pas jus! Jei mylėtumėte mane, džiaugtumėtės, kad aš keliauju pas Tėvą, nes Tėvas už mane aukštesnis. Ir dabar, prieš įvykstant, jums pasakiau, kad tikėtumėte, kada tai bus įvykę. Jau nebedaug su jumis kalbėsiu, nes ateina šio pasaulio kunigaikštis. Nors jis neturi man galios, bet pasaulis privalo pažinti, jog aš myliu Tėvą ir taip darau, kaip jis yra man įsakęs. – Kelkitės, eikime iš čia!“

Ofertorijus

Ps 67, 29–30. Dieve, sutvirtink tai, ką mummyse nuveikei; iš tavo šventyklos, kuri yra Jeruzalėje, karaliai tau atneš dovanas, aleliuja.

Sekreta

Meldžiame Tave, Viešpatie, pašve-

sanctífica: et corda nostra Sancti Spíritus illustratióne emúnda. Per Dóminum nostrum... in unitate eiusdem Spiritus Sancti...

Præfatio de Spiritu Sancto

Vere dignum et iustum est, æquum et salutare, nos tibi semper et ubique gratias agere: Domine, sancte Pater, omnipotens æterne Deus: per Christum, Dominum nostrum. Qui, ascendens super omnes cælos sedensque ad dexteram tuam, promissum Spiritum Sanctum hodierna die in filios adoptionis effudit. Quapropter profusis gaudiis totus in orbe terrarum mundus exultat. Sed et supernæ Virtutes atque angelicæ Potestates hymnum gloriæ tuæ concinunt, sine fine dicentes: Sanctus.

Communio

Act. 2, 2 et 4. Factus est repente de cælo sonus, tamquam advenientis spiritus vehementis, ubi erant sedentes, alleluia: et repleti sunt omnes Spiritu Sancto, loquentes magnalia Dei, alleluia, alleluia.

Postcommunio

Sancti Spíritus, Dómine, corda nostra mundet infúσιο: et sui roris íntima aspersione fecúndet. Per Dóminum nostrum... in unitate eiusdem Spiritus Sancti...

tink paaukotąsias dovanas ir mūsų širdis Šventosios Dvasios šviesa nušviesk. Per mūsų Viešpatį... tos Šventosios Dvasios vienybėje...

Šventosios Dvasios prefacija

Tikrai verta ir teisinga, reikalinga ir išganinga, mums visada ir visur Tau dėkoti, Viešpatie, šventasis Tėve, visagali amžinasis Dieve, per Kristų, mūsų Viešpatį. Kuris, įžengęs aukščiau visų dangų ir sėdėdamas Tavo dešinėje, pažadėtąją Šventąją Dvasią šiandieną išsūniuose išliejo. Todėl, pasklidus džiaugsmams žemės rutulyje, visas pasaulis džiūgauja. O ir aukščiausiosios kariuonos, taip pat ir angeliškosios galybės garbės himną Tau drauge gieda, be paliovos tardamos: Šventas.

Komunija

Apd 2, 2 ir 4. Staiga iš dangaus pasigirdo ūžesys, tarsi pūstų stiprus vėjas – ten, kur buvo sėdintieji, aleliuja; ir visi pasidarė pilni Šventosios Dvasios, bylodami apie įstabius Dievo darbus, aleliuja, aleliuja.

Postkomunija

Viešpatie, lai Šventosios Dvasios įliejimas apvalo mūsų širdis ir savo gaivinančios rasos apšlakstymu jas apvaisina. Per mūsų Viešpatį... tos Šventosios Dvasios vienybėje...

PIRMADIENIS SEKMINIŲ OKTAVOJE

Sekminių oktava, panašiai kaip Velykų, naujai pakrikštytiems primena grožį krikščioniško gyvenimo, į kurį jie neseniai įžengė, tap pat tikrą gerį, kurį ji dovanoja.

Šios dienos Mišių introitas išreiškia krikščionišką džiaugsmą dėl galimybės Komunijoje priimti paties Išganytojo Kūną, tikrą dangiškąją duoną, kuri buvo išpranašauta seniai (dangiškoji mana judėjams dykumoje). Apaštalas Evangelijoje mums rodo prisikėlusį Kristų kaip tikrą Vadą ir Gelbėtoją. Visi be išimties, judėjai ir pagonyns, įtikėję į Jėzų Kristų, gali priimti Krištą ir gauti visų nuodėmių atleidimą. Tačiau išsigelbėti galima tik per Jį, todėl netikintis į Dievo Sūnų, pasaulio Išganytoją, yra pasmerktas.

Introitus

Ps. 80, 17. Cibávit eos ex ádipe fruménti, allelúia: et de petra, melle saturávit eos, allelúia, allelúia.

Ps. 80, 2. Exsultáte Deo, adiutóri nostro: iubiláte Deo Iacob.

Collecta

Deus, qui Apóstolis tuis Sanctum dedísti Spíritum: concéde plebi tuæ piæ petitiónis efféctum; ut, quibus dedísti fidem, largiáris et pacem. Per Dominum nostrum... in unitate eiusdem Spiritus Sancti...

Lectio

Léctio Actuum Apostolorum. (Act. 10, 34 et 42–48)

In diébus illis: Apériens Petrus os suum, dixit: Viri fratres, nobis præ-

Introitas

Ps 80, 17. Jis pamaitino juos geriausiais kviečiais, aleliuja, ir pasotino medumi iš uolos, aleliuja, aleliuja.

Ps 80, 2. Džiaukitės Dievu, mūsų padėjėju, linksmi šūkaukite Jokūbo Dievui.

Kolekta

Dieve, kuris savo apaštalams atsiuntei Šventąją Dvasią, išgirsk savo tautos pamaldžius prašymus ir suteik jai tai, ko ji prašo: kad tiems, kuriems davei tikėjimą, duotumei ir taiką. Per mūsų Viešpatį... tos Šventosios Dvasios vienybėje...

Skaitinys

Skaitinys iš Apaštalu darbų knygos. (Apd 10, 34 ir 42–48)

Anomis dienomis: Atvėręs lūpas, Petras pasakė: „Vyrai broliai, Die-

cépit Dóminus prædicáre pópulo: et testificári, quia ipse est, qui constitútus est a Deo iudex vivórum et mortuórum. Huic omnes Prophétæ testimónium pérhibent, remissionem peccatórum accípere per nomen eius omnes, qui credunt in eum. Adhuc loquénste Petro verba hæc, cecidit Spíritus Sanctus super omnes, qui audiébant verbum. Et obstupuérunt ex circumcisióne fidéles, qui vénerant cum Petro: quia et in natiónes grátia Spíritus Sancti effúsa est. Audiébant enim illos loquéntes linguis et magnificántes Deum. Tunc respóndit Petrus: Numquid aquam quis prohibére potest, ut non baptizéntur hi, qui Spíritum Sanctum accepérunt sicut et nos? Et iussit eos baptizári in nómine Dómini Iesu Christi.

Alleluia

Allelúia. Allelúia.

Act. 2, 4. V. Loquebántur váriis linguis Apóstoli magnália Dei. Alleluia.

V. Veni Sancte Spiritus, reple tuorum corda fidelium: et tui amoris in eis ignem accende.

Sequentia

Veni, Sancte Spíritus, / Et emítte cælitus, / Lucis tuæ rádium.

Veni, pater páuperum, / Veni, dator, múnerum, / Veni, lumen córdium.

vas mums įsakė skelbti tautai ir liudyti, kad jis yra Dievo paskirtasis gyvųjų ir mirusiųjų teisėjas. Apie jį visi pranašai liudija, kad kiekvienas, kas jį tiki, gauna jo vardu nuodėmių atleidimą.“ Petru tebekalbant šiuos dalykus, Šventoji Dvasia nužengė ant visų, kurie klausėsi žodžio. Su Petru atvykę žydų kilmės tikintieji labai stebėjosi, kad ir pagonims buvo išlieta Šventosios Dvasios dovana. Mat jie girdėjo juos kalbant kalbomis ir šlovinant Dievą. Tuomet Petras tarė: „Argi kas galėtų šitiems neduoti krikštui vandens, jeigu jie, kaip ir mes, gavo Šventąją Dvasią?!“ Ir jis liepė juos pakrikštyti Jėzaus Kristaus vardu.

Aleliuja

Aleliuja. Aleliuja.

Apd 2, 4. V. Įvairiomis kalbomis skelbė apaštalai didžius Dievo darbus. Aleliuja.

V. Ateik, Šventoji Dvasia, pripildyk savo tikinčiųjų širdis ir savo meilės ugnį jose uždek.

Sekvencija

Ateik, Šventoji Dvasia, / Ir atsiųsk iš dangaus / Spindulį šviesos Tavosios.

Ateik, vargdienių Tėve, / Ateik malonių dovanotoja, / Ateik, širdžių šviesa.

Consolátor óptime, / Dulcis hospes
ánimæ, / Dulce refrigérium.

In labóre réquies, / In æstu tem-
péries, / In fletu solátium.

O lux beatíssima, / Reple cordis
íntima, / Tuórum fidélium.

Sine tuo númine, / Nihil est in
hómine, / Nihil est innóxium.

Lava quod est sórdidum, / Riga quod
est áridum, / Sana quod est sáucium.

Flecte quod est rígidum, / Fove quod
est frígidum, / Rege quod est dé-
vium.

Da tuis fidélibus, / In te confi-
déntibus, Sacrum septenárium.

Da virtútis méritum, / Da salútis
éxitum, / Da perénne gáudium.

Amen. Alleluía.

Evangelium

*Sequéntia sancti Evangélij secún-
dum Ioánnem. (Ioann. 3, 16–21)*

In illo témpore: Dixit Iesus Nico-
démó: Sic Deus diléxit mundum, ut
Fílium suum unigénitum daret: ut
omnis, qui credit in eum, non péreat,
sed hábeat vitam ætérrnam. Non enim
misit Deus Fílium suum in mundum,
ut iúdicet mundum, sed ut salvétur
mundus per ipsum. Qui credit in
eum, non iudicátur; qui autem non
credit, iam iudicátus est: quia non
credit in nómine unigéniti Fílii Dei.
Hoc est autem iudícium: quia lux
venit in mundum, et dilexérunt hó-

O geriausioji guodėja, / O mieloji
sielos viešnia, / O saldžioji atgaiva!

Darbe esi atilsis, / Kaitroje – vėsa, /
Raudoje – paguoda.

O labiausiai palaimintoji šviesa, /
Pripildyk slapčiausias širdies gel-
mes / Tavųjų tikinčiųjų.

Be Tavosios malonės / Nieko nėra
žmoguje, / Nieko nėra nepažeisto.

Nuplauk tai, kas purvina, / Sudrė-
kink, kas išdžiūvę, / Išgydyk, kas
sužeista.

Palenk užkietėjusį, / Sušildyk suša-
lusį, / Vesk iškrypusį iš kelio.

Duok Taviesiems tikintiesiems, /
Viltį į Tave sudėjusiems / Šventą
septyneriopą malonę.

Duok atpildą už dorybę, / Duok
išganingą išėjimą, / Duok amžinąjį
džiaugsmą. Amen. Aleliuja.

Evangelija

*Šventosios Evangelijos pagal Joną
tęsinys. (Jn 3, 16–21)*

Anuo metu: Jėzus kalbėjo Niko-
demui: „Dievas taip pamilo pasaulį,
jog atidavė savo viengimį Sūnų,
kad kiekvienas, kuris jį tiki, nepra-
žūtų, bet turėtų amžinąjį gyvenimą.
Dievas gi nesiuntė savo Sūnaus į
pasaulį, kad jis pasaulį pasmerktų,
bet kad pasaulis per jį būtų išgel-
bėtas. Kas jį tiki, tas nebus pa-
smerktas, o kas netiki, jau yra nu-
teistas už tai, kad netiki viengimio
Dievo Sūnaus. Teismo nuosprendis
yra toksai: atėjo šviesa į pasaulį, bet

mines magis ténébras quam lucem: erant enim eórum mala ópera. Omnis enim, qui male agit, odit lucem, et non venit ad lucem, ut non arguántur ópera eius: qui autem facit veritátem, venit ad lucem, ut manifesténtur ópera eius, quia in Deo sunt facta.

Offertorium

Ps. 17, 14 et 16. Intónuit de cælo Dóminus, et Altíssimus dedit vocem suam: et apparuérunt fontes aquárum, allelúia.

Secreta

Propítius, Dómine, quæsumus, hæc dona sanctífica: et, hóstiæ spiritalis oblatióne suscépta, nosmetípsos tibi pérfice munus ætérnum. Per Dominum nostrum...

Præfatio de Spiritu Sancto

Vere dignum et iustum est, æquum et salutare, nos tibi semper et ubique gratias agere: Domine, sancte Pater, omnipotens æterne Deus: per Christum, Dominum nostrum. Qui, ascendens super omnes cælos sedensque ad dexteram tuam, promissum Spiritum Sanctum hodierna die in filios adoptionis effudit. Quapropter profusis gaudiis totus in orbe terrarum mundus exsultat. Sed et supernæ Virtutes atque angelicæ Potestates hymnum gloriæ tuæ concinunt, sine fine dicentes: Sanctus.

žmonės labiau mylėjo tamsą nei šviesą, nes jų darbai buvo pikti. Kiekvienas nedorėlis neapkenčia šviesos ir neina į šviesą, kad jo darbai aikštėn neišeitų. O kas vykdo tiesą, tas eina į šviesą, kad išryškėtų, jog jo darbai atlikti Dieve.“

Ofertorijus

Ps 17, 14 ir 16. Viešpats sugriaudė iš dangaus, suskambėjo Aukščiau-siojo balsas, ir atsivėrė vandens šaltiniai, aleliuja.

Sekreta

Būk malonus, meldžiame Tave, Viešpatie, ir šias dovanas pašvėsk, ir dvasiškos aukos atnašą priėmęs, padaryk mus sau amžina dovana. Per mūsų Viešpatį...

Šventosios Dvasios prefacija

Tikrai verta ir teisinga, reikalinga ir išganinga, mums visada ir visur Tau dėkoti, Viešpatie, šventasis Tėve, visagali amžinasis Dieve, per Kristų, mūsų Viešpatį. Kuris, įžengęs aukščiau visų dangų ir sėdėdamas Tavo dešinėje, pažadėtąją Šventąją Dvasią šiandieną įsūniuose išliejo. Todėl, pasklidus džiaugsmams žemės rutulyje, visas pasaulis džiūgauja. O ir aukščiausiosios kariaunos, taip pat ir angeliškosios galybės garbės himną Tau drauge gieda, be paliovos tardamos: Šventas.

Communio

Ioann. 14, 26. Spíritus Sanctus docébit vos, allelúia: quæcúmque díxero vobis, allelúia, allelúia.

Postcommunio

Adésto, quæsumus, Dómine, pópulo tuo: et, quem mystériis cæléstibus imbuísti, ab hóstium furóre defénde. Per Dominum nostrum...

Komunija

Jn 14, 26. Šventoji Dvasia išmokys jus, aleliuja, visko, ką jums esu pasakęs, aleliuja, aleliuja.

Postkomunija

Meldžiame Tave, Viešpatie, stovėk šalia savo tautos, ir tuos, kuriuos pasotinai dangiškomis paslaptimis, gink nuo priešų pykčio. Per mūsų Viešpatį...

ANTRADIENIS SEKMINIŲ OKTAVOJE

Pirmiausia kreipdamasi į savo naujai gimusius vaikus, pakrikštytus Sekminių vigilijoje, Bažnyčia kviečia juos atsidėkoti Dievui už neįkainojamą krikščioniškojo pašaukimo dovaną (introitas). Šventoji Dvasia pašventino jų širdis per Krikšto sakramentą (kolekta, postkomunija), pripildydama sielas antgamtinių dovanų per patepimą (apaštalas). Dalyvaudami Eucharistijoje, jie paragavo angeliškos duonos (ofertorijus); dabar jie gali džiaugtis tuo, kad tapo dieviškojo Ganytojo avimis ir yra mokomi Šventosios Dvasios.

Introitus

4 Esdr. 2, 36 et 37. Accípite iucunditátem glóriæ vestræ, allelúia: grátias agéntes Deo, allelúia: qui vos ad cæléstia regna vocávit, allelúia, allelúia, allelúia.

Ps. 77, 1. Atténdite, pópule meus, legem meam: inclináte aurem vestrám in verba oris mei.

Collecta

Adsit nobis, quæsumus, Dómine, virtus Spíritus Sancti: quæ et corda nostra cleménter expúrget, et ab

Introitas

4 Esdr 2, 36 ir 37. Gèrèkitės savo garbe, aleliuja, dėkodami Dievui, aleliuja, kuris jus pašaukė dangaus karalystèn, aleliuja, aleliuja, aleliuja.

Ps 77, 1. Laikykis, mano tauta, mano įstatymų; klausykis ištempus ausis mano burnos žodžių.

Kolekta

Meldžiame Tave, Viešpatie, tebūna su mumis Šventosios Dvasios jėga, kuri nuskaidrins mūsų širdis ir ap-

ómnibus tueátur advérsis. Per Dominum nostrum... in unitate eiusdem Spiritus Sancti...

Lectio

Léctio Actuum Apostolorum. (Act. 8, 14–17)

In diébus illis: Cum audíssent Apóstoli, qui erant Ierosólymis, quod recepíssent Samaría verbum Dei, miserunt ad eos Petrum et Ioánnem. Qui cum veníssent, oravérunt pro ipsis, ut accíperent Spíritum Sanctum: nondum enim in quemquam illórum vénerat, sed baptizáti tantum erant in nómine Dómini Iesu. Tunc imponébant manus super illos, et accipiébant Spíritum Sanctum.

Alleluia

Allelúia. Allelúia.

Ioann. 14, 26. V. Spíritus Sanctus docébit vos, quæcúmque díxero vobis. Allelúia.

V. Veni, Sancte Spiritus, reple tuorum corda fidelium: et tui amoris in eis ignem accende.

Sequentia

Veni, Sancte Spíritus, / Et emítte cælitus, / Lucis tuæ rádium.

Veni, pater páuperum, / Veni, dator, / múnierum, / Veni, lumen córdium.

Consolátor óptime, / Dulcis hospes / ánimæ, / Dulce refrigerium.

saugos mus nuo visokių pavojų. Per mūsų Viešpatį... tos Šventosios Dvasios vienybėje...

Skaitinys

Skaitinys iš Apaštalu darbų knygos. (Apd 8, 14–17)

Anomis dienomis: Apaštalai Jeruzalėje, išgirdę, jog Samarija priėmė Dievo žodį, nusiuntė tenai Petrą ir Joną. Šie atvyko ir ėmė melstis už samariečius, kad jie gautų Šventąją Dvasią. Mat ji dar nebuvo nė vienam jų nužengusi, ir jie tebuvo pakrikštyti Jėzaus vardu. Tuomet apaštalai dėjo ant jų rankas, ir tie gavo Šventąją Dvasią.

Aleliuja

Aleliuja. Aleliuja.

Jn 14, 26. V. Šventoji Dvasia išmokys jus visko, ką esu jums pasakęs. Aleliuja.

V. Ateik, Šventoji Dvasia, pripildyk savo tikinčiųjų širdis ir savo meilės ugnį jose uždek.

Sekvencija

Ateik, Šventoji Dvasia, / Ir atsiųsk iš dangaus / Spindulį šviesos Tavosios.

Ateik, vargdienių Tėve, / Ateik malonių dovanotoja, / Ateik, širdžių šviesa.

O geriausioji guodėja, / O mieloji sielos viešnia, / O saldžioji atgaiva!

In labóre réquies, / In æstu tem-
péries, / In fletu solátium.

O lux beatíssima, / Reple cordis
íntima, / Tuórum fidélium.

Sine tuo númine, / Nihil est in
hómine, / Nihil est innóxium.

Lava quod est sórdidum, / Riga quod
est áridum, / Sana quod est saucium.

Flecte quod est rígidum, / Fove quod
est frígidum, / Rege quod est dé-
vium.

Da tuis fidélibus, / In te confi-
déntibus, Sacrum septenárium.

Da virtútis méritum, / Da salútis
éxitum, / Da perénne gáudium.

Amen. Allelúia.

Evangelium

*Sequéntia sancti Evangélii secún-
dum Ioánnem. (Ioann. 10, 1–10)*

In illo témpore: Dixit Iesus phar-
risæis: Amen, amen, dico vobis: qui
non intrat per óstium in ovíle óvium,
sed ascéndit aliúnde, ille fur est et
latro. Qui autem intrat per óstium,
pastor est óvium. Huic ostiárius
áperit, et oves vocem eius áudiunt, et
próprias oves vocat nominátim et e
ducit eas. Et cum próprias oves
emíserit, ante eas vadit: et oves illum
sequúntur, quia sciunt vocem eius.
Aliénium autem non sequúntur, sed
fúgiunt ab eo; quia non novérunt
vocem alienórum. Hoc provérbium
dixit eis Iesus. Illi autem non

Darbe esi atilsis, / Kaitroje – vësa, /
Raudoje – paguoda.

O labiausiai palaimintoji šviesa, /
Pripildyk slapčiausias širdies gel-
mes / Tavųjų tikinčiųjų.

Be Tavosios malonės / Nieko nėra
žmoguje, / Nieko nėra nepažeisto.

Nuplauk tai, kas purvina, / Sudrė-
kink, kas išdžiūvę, / Išgydyk, kas
sužeista.

Palenk užkietėjusį, / Sušildyk suša-
lusį, / Vesk iškrypusį iš kelio.

Duok Taviesiems tikintiesiems, /
Viltį į Tave sudėjusiems / Šventą
septyneriopą malonę.

Duok atpildą už dorybę, / Duok
išganingą išėjimą, / Duok amžinąjį
džiaugsmą. Amen. Aleliuja.

Evangelija

*Šventosios Evangelijos pagal Joną
tęsinys. (Jn 10, 1–10)*

Anuo metu: Jėzus kalbėjo fari-
ziejams: „Iš tiesų, iš tiesų sakau
jums: kas neina pro vartus į avių
gardą, bet įkopia pro kur kitur, tas
vagis ir plėšikas. O kas pro vartus
ateina, tas avių ganytojas. Jam
sargas atkelia vartus, ir avys klauso
jo balso. Jis šaukia savąsias avis
vardais ir jas išsiveda. Išsivaręs
visas saviškes, jis eina priešakyje, o
avys paskui jį seka, nes pažįsta jo
balsą. Paskui svetimą jos neseks,
bet nuo jo bėgs, nes nepažįsta
svetimųjų balso.“ Jėzus pasakė
jiems tą palyginimą, bet jie ne-

cognovérunt, quid loquerétur eis. Dixit ergo eis íterum Iesus: Amen, amen, dico vobis, quia ego sum óstium óvium. Omnes, quotquot venérunt, fures sunt et latrónes, et non audiérunt eos oves. Ego sum. óstium. Per me si quis introérit, salvábitur: et ingrediétur et egrediátur et páscua invéniet. Fur non venit, nisi ut furétur et mactet et perdat. Ego veni, ut vitam hábeant et abundántius hábeant.

Offertorium

Ps. 77, 23–25. Portas cæli aperuit Dóminus: et pluit illis manna, ut éderent: panem cæli dedit eis, panem Angelórum manducávit homo, alle-lúia.

Secreta

Puríficet nos, quæsumus. Dómine, múneris præséntis oblátio: et dignos sacra participatióne effíciat. Per Dóminum nostrum...

Præfatio de Spiritu Sancto

Vere dignum et iustum est, æquum et salutare, nos tibi semper et ubique gratias agere: Domine, sancte Pater, omnipotens æterne Deus: per Christum, Dominum nostrum. Qui, ascendens super omnes cælos sedensque ad dexteram tuam, promissum Spiritum Sanctum hodierna die in filios adoptionis effudit. Quapropter profusis gaudiis totus in

suprato, ką tai reiškia. O Jėzus kalbėjo toliau: „Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: aš – avių vartai. Visi, kurie pirma manęs atėjo, buvo vagys, plėšikai, todėl neklausė jų avys. Aš esu vartai. Jei kas eis per mane, bus išgelbėtas. Jis įeis ir išeis, ir ganyklą sau ras. Vagis ateina vien tik vogti, žudyti, naikinti. Aš atėjau, kad žmonės turėtų gyvenimą, – kad apščiau jo turėtų.“

Ofertorijus

Ps 77, 23–25. Viešpats atidarė dangaus duris, ir lijo mana ant jų valgoma. Jis davė jiems dangaus duonos. Žmogus valgė angelų duoną, aleliuja.

Sekreta

Meldžiame Tave, Viešpatie, tenskaidrina mus šios dovanos ir padaro vertus dalyvauti šventosiose paslapyse. Per mūsų Viešpatį...

Šventosios Dvasios prefacija

Tikrai verta ir teisinga, reikalinga ir išganinga, mums visada ir visur Tau dėkoti, Viešpatie, šventasis Tėve, visagali amžinasis Dieve, per Kristų, mūsų Viešpatį. Kuris, įžengęs aukščiau visų dangų ir sėdėdamas Tavo dešinėje, pažadėtąją Šventąją Dvasią šiandieną įsūniuose išliejo. Todėl, pasklidus džiaugsmams žemės rutulyje, visas pasaulis džiū-

orbe terrarum mundus exsultat. Sed et supernæ Virtutes atque angelicæ Potestates hymnum gloriæ tuæ concinunt, sine fine dicentes: Sanctus.

Communio

Ioann. 15, 26; 16, 14. Spíritus qui a Patre procedit, allelúia: ille me clarificábit, allelúia, allelúia.

Postcommunio

Mentes nostras, quæsumus, Dómine, Spíritus Sanctus divínis réparet sacraméntis: quia ipse est remíssio ómnium peccatórum. Per Dominum nostrum... in unitate eiusdem Spiritus Sancti...

gauja. O ir aukščiausiosios kariaunos, taip pat ir angeliškosios galybės garbės himną Tau drauge gieda, be paliovos tardamos: Šventas.

Komunija

Jn 15, 26; 16, 14. Iš Tėvo einanti dvasia, aleliuja, pašlovins mane, aleliuja, aleliuja.

Postkomunija

Meldžiame Tave, Viešpatie, tegu Šventoji Dvasia išgydo mūsų sielas dieviškuoju Sakramentu, nes Ji pati yra visų nuodėmių atleidimas. Per mūsų Viešpatį... tos Šventosios Dvasios vienybėje...

SEKMINIŲ METŲ KETVIRČIO TREČIADIENIS

Metų ketvirčio trečiadienio pamaldos atspindi Sekminių nuotaiką; per oktavą primenama apie ypatingą Šventosios Dievo Dvasios buvimą, taip pat apie krikščioniškosios tautos dievišką globą. Visiškus pagydimus ir įvairius Šventosios Dvasios pasireiškimus šv. Petras aiškina kaip išsipildymą Joelio pranašysčių, kuriose šis kalbėjo apie Šventosios Dvasios nužengimą ant Dievo tautos atėjus metui. Dievas visada yra su savo tauta; Jis ją moko ir šviečia, sotina ir rodo kelią; Jis visada gelbsti nuo žemiškų negandų ir veda į amžinąjį gyvenimą.

Introitus

Ps. 67, 8 et 9. Deus, dum egredereris coram pópulo tuo, iter fáciens eis, hábitans in illis, allelúia: terra mota est, cæli distillavérunt, allelúia, allelúia.

Ps. 67, 2. Exsúrgat Deus, et dissipéntur inimíci eius: et fúgiant, qui

Introitas

Ps 67, 8 et 9. Dieve, kai ėjai savo tautos priešaky, pramindamas jai kelią ir gyvendamas joje, aleliuja, tada drebėjo žemė ir dangus lietumi prapliupo, aleliuja, aleliuja.

Ps 67, 2. Pakyla Dievas, jo priešai pakrinka, ir bėga nuo jo veido visi,

odérunt eum, a fácie eius.

Collecta

Mentes nostras, quæsumus, Dómine, Paráclitus, qui a te procédit, illúminet: et indúcat in omnem, sicut tuus promísit Fílius, veritátem: Qui tecum vivit et regnat in unitate eiusdem Spiritus Sancti...

Lectio

Lectio Actuum Apostolorum. (Act. 2, 14–21)

In diébus illis: Stans Petrus cum undecim, levavit vocem suam, et locutus est eis: Viri Judæi, et qui habitatis Ierusalem universi, hoc vobis notum sit, et auribus percipite verba mea. Non enim, sicut vos æstimatis, hi ebrii sunt, cum sit hora diei tertia: sed hoc est, quod dictum est per Prophetam Ioel: Et erit in novissimis diebus, dicit Dominus, effundam de Spiritu meo super omnem carnem, et prophetabunt filii vestri et filiæ vestræ, et iuvenes vestri visiones videbunt, et seniores vestri somnia somniabunt. Et quidem super servos meos et super ancillas meas in diebus illis effundam de Spiritu meo, et prophetabunt: et dabo prodigia in cælo sursum et signa in terra deorsum, sanguinem et ignem et vaporem fumi. Sol convertetur in tenebras et luna in sanguinem, antequam veniat dies Domini magnus et

kurie jo nekenčia.

Kolekta

Meldžiame Tave, Viešpatie, teapšviečia mūsų protą iš Tavęs einanti Ramintoja ir teįveda mus į visą tiesą, kaip pažadėjo Tavo Sūnus. Kuris su Tavimi gyvena ir viešpatauja tos Šventosios Dvasios vienybėje...

Skaitinys

Skaitinys iš Apaštalu darbų knygos. (Apd 2, 14–21)

Anomis dienomis: Petras stojo su Vienuolika ir pakėlęs balsą prabilo: „Jūs, judėjiečiai bei visi Jeruzalės gyventojai, tebūnie jums žinoma, – įsidėmėkite mano žodžius! Šie vyrai nėra, kaip jūs manote, prisigėrę, – juk dabar vos trečia dienos valanda, – bet čia išsipildė pranašo Joelio pasakyti žodžiai: „Paskutinėmis dienomis, – sako Dievas, – aš kiekvienam kūniui išliesiu savosios Dvasios. Tuomet jūsų sūnūs ir jūsų dukterys pranašaus, jūsų jaunuoliai matys regėjimus, o jūsų seniai sapnuos sapnus. Taip pat ir savo tarnams bei tarnaitėms tomis dienomis aš išliesiu savosios Dvasios, ir jie pranašaus. Aš darysiu stebuklų aukštai danguje ir apačioje, žemėje, parodysiu ženklų: kraujo, ugnies bei rūkstančių dūmų. Saulė pavirs tamsybe, o mėnulis – krauju, prieš ateinant didingai ir

manifestus. Et erit: omnis, quicumque invocaverit nomen Domini, salvus erit.

Alleluia

Alleluia.

Ps. 32, 6. V. Verbo Domini cæli firmati sunt, et Spiritu oris eius omnis virtus eorum.

Collecta

Præsta, quæsumus, omnipotens et misericors Deus: ut Spiritus Sanctus adveniens, templum nos gloriæ suæ dignanter inhabitando perdat. Per Dominum nostrum... in unitate eiusdem Spiritus Sancti...

Lectio

Lectio Actuum Apostolorum. (Act. 5, 12–16)

In diēbus illis: Per manus autem Apostolorum fiēbant signa et prodīgia multa in plebe. Et erant unanimiter omnes in pōrticu Salomōnis. Ceterōrum autem nemo audēbat se coniūgere illis: sed magnificābat eos pōpulus. Magis autem augebātur credēntium in Dōmino multitūdo virōrum ac mulierum, ita ut in plāteas eiicerent infirmos, et pōnerent in lectulis ac grabātis, ut, veniēnte Petro, saltem umbra illūs obumbrāret quemquam illōrum, et liberarēntur ab infirmitātibus suis. Concurrēbat autem et multitūdo vici-

šlovingai Viešpaties dienai, ir kiekvienas, kuris šauksis Viešpaties vardo, bus išgelbėtas.“

Aleliuja

Aleliuja.

Ps 32, 6. V. Viešpaties žodžiu padaryti dangūs, o jo burnos alsavimu – visos jo galybės.

Kolekta

Visagali ir gailestingasis Dieve, meldžiame Tave, kad Šventoji Dvasia, ateidama ir teikdamasi apsigyventi mumyse, padarytų mus savo garbinga šventove. Per mūsų Viešpatį... tos Šventosios Dvasios vienybėje...

Skaitinys

Skaitinys iš Apaštalo darbu knygos. (Apd 5, 12–16)

Anomis dienomis: Per apaštalo rankas darėsi žmonėse daug ženklų ir stebuklų. Visi jie vieningai rinkdavosi Saliamono stoginėje. Niekas kitas neišdrįsdavo prie jų prisidėti. Žmonės juos labai gerbė. Ir nuolat augo būrys vyrų ir moterų, įtikėjusių Viešpatį. Žmonės net į gatves nešdavo ligonius ir ten guldydavo ant neštuvų bei lovų, kad, Petru praeinant pro šalį, bent jo šešėlis kristų ant gulinčiųjų. Taip pat iš aplinkinių miestelių daug žmonių keliaudavo į Jeruzalę, gabendami sergančius ir netyrųjų dvasių var-

nárum civitátum Ierúsalem, affe-
réntes ægros et vexátos a spirítibus
immúndis: qui curabántur omnes.

Alleluia

Allelúia. Allelúia.

V. Veni, Sancte Spíritus, reple
tuórum corda fidélium: et tui amóris
in eis ignem accénde.

Sequentia

Veni, Sancte Spíritus, / Et emítte
cælitus, / Lucis tuæ rádium.

Veni, pater páuperum, / Veni, dator,
múnerum, / Veni, lumen córdium.

Consolátor óptime, / Dulcis hospes
ánimæ, / Dulce refrigérium.

In labóre réquies, / In æstu tem-
péries, / In fletu solátium.

O lux beatíssima, / Reple cordis
íntima, / Tuórum fidélium.

Sine tuo númine, / Nihil est in
hómine, / Nihil est innóxium.

Lava quod est sórdidum, / Riga quod
est áridum, / Sana quod est sáucium.

Flecte quod est rígidum, / Fove quod
est frígidum, / Rege quod est dé-
vium.

Da tuis fidélibus, / In te confi-
déntibus, Sacrum septenárium.

Da virtútis méritum, / Da salútis
éxitum, / Da perénne gáudium.

Amen. Allelúia.

ginamus, ir visi jie būdavo pagy-
domi.

Aleliuja

Aleliuja. Aleliuja.

V. Ateik, Šventoji Dvasia, pri-
pildyk savo tikinčiųjų širdis ir savo
meilės ugnį jose uždek.

Sekvencija

Ateik, Šventoji Dvasia, / Ir atsiųsk
iš dangaus / Spindulį šviesos Ta-
vosios.

Ateik, vargdienių Tėve, / Ateik ma-
lonių dovanotoja, / Ateik, širdžių
šviesa.

O geriausioji guodėja, / O mieloji
sielos viešnia, / O saldžioji atgaiva!
Darbe esi atilsis, / Kaitroje – vėsa, /
Raudoje – paguoda.

O labiausiai palaimintoji šviesa, /
Pripildyk slapčiausias širdies gel-
mes / Tavųjų tikinčiųjų.

Be Tavosios malonės / Nieko nėra
žmoguje, / Nieko nėra nepažeisto.

Nuplauk tai, kas purvina, / Sudrė-
kink, kas išdžiūvę, / Išgydyk, kas
sužeista.

Palenk užkietėjusį, / Sušildyk suša-
lusį, / Vesk iškrypusį iš kelio.

Duok Taviesiems tikintiesiems, /
Viltį į Tave sudėjusiems / Šventą
septyneriopą malonę.

Duok atpildą už dorybę, / Duok
išganingą išėjimą, / Duok amžinąjį
džiaugsmą. Amen. Aleliuja.

Evangelium

Sequētia sancti Evangēlii secūndum Ioānnem. (Ioann. 6, 44–52)

In illo tēpore: Dixit Iesus turbis Iudaeorum: Nemo potest venīre ad me, nisi Pater, qui misit me, trāxerit eum: et ego resuscitābo eum in novīssimo die. Est scriptum in Prophētis: Et erunt omnes docēbiles Dei. Omnis, qui audīvit a Patre et dīdicit, venit ad me. Non quia Patrem vidit quisquam, nisi is, qui est a Deo, hic vidit Patrem. Amen, amen, dico vobis: qui credit in me, habet vitam aeternam. Ego sum panis vitæ. Patres vestri manducavērunt manna in deserto, et mōrtui sunt. Hic est panis de cælo descēdens: ut, si quis ex ipso manducāverit, non moriātur. Ego sum panis vivus, qui de cælo descēdi. Si quis manducāverit ex hoc sane, vivet in aeternum: et panis, quem ego dabo, caro mea est pro mundi vita.

Offertorium

Ps. 118, 47–48. Meditābor in mandātis tuis, quæ dilēxi valde: et levābo manus meas ad mandāta tua, quæ dilēxi, alleluia.

Secreta

Accipe, quæsumus, Dōmine, munus oblātum: et dignānter operāre; ut, quod mystēriis āgimus, piis effēctibus celebremus. Per Dominum nos-

Evangelija

Šventosios Evangelijos pagal Joną tėtisins. (Jn 6, 44–52)

Anuo metu: Jėzus kalbėjo žydų minioms: „Niekas negali ateiti pas mane, jei mane pasiuntęs Tėvas jo nepatraukia; ir tą aš prikelsiu paskutiniąją dieną. Pranašų parašyta: „Ir bus visi mokomi Dievo.“ Kas išgirdo iš Tėvo ir pasimokė, ateina pas mane. Bet tai nereiškia, jog kas nors būtų Tėvą regėjęs; tiktai kuris iš Dievo yra, tas jį regėjo. Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: kas tiki, tas turi amžinąjį gyvenimą. Aš esu gyvybės duona. Jūsų tėvai dykumoje valgė maną ir mirė. O štai ši duona yra nužengusi iš dangaus, kad kas ją valgys, nemirtų. Aš esu gyvoji duona, nužengusi iš dangaus. Kas valgys šią duoną – gyvens per amžius. Duona, kurią aš duosiu, yra mano kūnas už pasaulio gyvybę.“

Ofertorijus

Ps 118, 47–48. Mėgausiuosi tavo įstatymais, nes juos myliu. Ištiesiu savo rankas į tavo įsakymus, kuriuos pamilau, aleliuja.

Sekreta

Meldžiame Tave, Viešpatie, priimk Tau atnašaujamas dovanas ir padaryk, kad dėl mūsų atliekamų šventų paslapčių veikimo šlovintume Ta-

trum...

Præfatio de Spiritu Sancto

Vere dignum et iustum est, æquum et salutare, nos tibi semper et ubique gratias agere: Domine, sancte Pater, omnipotens æterne Deus: per Christum, Dominum nostrum. Qui, ascendens super omnes cælos sedensque ad dexteram tuam, promissum Spiritum Sanctum hodierna die in filios adoptionis effudit. Quapropter profusis gaudiis totus in orbe terrarum mundus exsultat. Sed et supernæ Virtutes atque angelicæ Potestates hymnum gloriæ tuæ concinunt, sine fine dicentes: Sanctus.

Communio

Ioann. 14, 27. Pacem relínquo vobis, allelúia: pacem meam do vobis, allelúia, allelúia.

Postcommunio

Suméntes, Dómine, cæléstia sacraménta, quæsumus cleméntiam tuam: ut quod temporáliter gérimus, ætérnis gáudiis consequámur. Per Dominum nostrum...

ve maldingu gyvenimu. Per mūsų Viešpatį...

Šventosios Dvasios prefacija

Tikrai verta ir teisinga, reikalinga ir išganinga, mums visada ir visur Tau dėkoti, Viešpatie, šventasis Tėve, visagali amžinasis Dieve, per Kristų, mūsų Viešpatį. Kuris, įžengęs aukščiau visų dangų ir sėdėdamas Tavo dešinėje, pažadėtąją Šventąją Dvasią šiandieną išsūniuose išliejo. Todėl, pasklidus džiaugsmams žemės rutulyje, visas pasaulis džiūgauja. O ir aukščiausiosios kariaunos, taip pat ir angeliškosios galybės garbės himną Tau drauge gieda, be paliovos tardamos: Šventas.

Komunija

Jn 14, 27. Palieku jums ramybę, aleliuja; duodu jums savo ramybę, aleliuja, aleliuja.

Postkomunija

Priimdami šį dangiškąjį Sakramentą, meldžiame Tavo gailėtingumą, Viešpatie, padaryk, kad gautume amžinąjį džiaugsmą. Per mūsų Viešpatį...

KETVIRTADIENIS SEKMINIŲ OKTAVOJE

Sekminių ketvirtadienio Mišios atsirado vėliau nei kitų oktavos dienų, todėl jos atkartoja šventines Mišias, išskyrus skaitinius ir Evangeliją, aprašančius daug stebuklų, kuriuos padarė apaštalai atlikdami tarnybą.

Šie Dievo visagalybės pasireiškimai buvo išpranašauti Jėzaus Kristaus; jie stebėtinu būdu patvirtina apaštalų pamokslų žodžius.

Introitus

Sap. 1, 7. Spiritus Domini replevit orbem terrarum, alleluia: et hoc quod continent omnia, scientiam habet vocis, alleluia, alleluia, alleluia.

Ps. 67, 2. Exurgat Deus, et dissipentur inimici eius: et fugiant, qui oderunt eum, a facie eius.

Collecta

Deus, qui hodierna die corda fideliū Sancti Spīritus illustratiōne docuisti: da nobis in eodem Spīritu recta sāpere; et de eius semper consolatiōne gaudere. Per Dōminum nostrum... in unitate eiusdem Spīritus Sancti...

Lectio

Lectio Actuum Apostolorum. (Act. 8, 5–8)

In diēbus illis: Philīppus descēdens in civitatem Samarīæ, prædicābat illis Christum. Intendēbant autem turbæ his, quæ a Philīppo dicebantur, unanīmiter audiētes et vidētes signa, quæ faciēbat. Multi enim eōrum, qui habēbant spīritus immūdos, clamātes voce magna, exībant. Multi autem paralytici et claudi curāti sunt. Factum est ergo gāudium magnum in illa civitate.

Alleluia

Alleluia. Alleluia.

Introitas

Išm 1, 7. Viešpaties Dvasia pripildė žemės skritulį, aleliuja; ir tas, kas apima viską, pažįsta balsą, aleliuja, aleliuja, aleliuja.

Ps 67, 2. Tepakyla Viešpats, ir tebus išsklaidyti jo priešai; ir tebėga tie, kurie jo nekenčia, nuo jo veido.

Kolekta

Dieve, kuris šią dieną tikinčiųjų širdis Šventosios Dvasios apšvieta išlavina, duok mums toje pačioje Dvasioje išmanyti tai, kas teisu, ir Jos paguoda nuolatos džiaugtis. Per mūsų Viešpatį... tos Šventosios Dvasios vienybėje...

Skaitinys

Skaitinys iš Apaštalų darbų knygos. (Apd 8, 5–8)

Anomis dienomis: Pilypas nuvyko į Samarijos miestą ir ėmė skelbti gyventojams Mesiją. Minios vieningai klausėsi Pilypo žodžių, nes ne tik girdėjo, bet ir matė daromus stebuklus. Iš daugelio apsėstųjų, baisiai šaukdamos, išeidavo netyrosios dvasios. Buvo pagydyta daug paralyžiuotųjų ir luošų. Taigi didelis džiaugsmas pasklido po tą miestą.

Aleliuja

Aleliuja. Aleliuja.

Ps. 103, 30. V. Emitte Spiritum tuum, et creabuntur, et renovabis faciem terræ. Alleluia.

V. Veni, Sancte Spiritus, reple tuorum corda fidelium: et tui amoris in eis ignem accende.

Sequentia

Veni, Sancte Spiritus, / Et emitte cælitus, / Lucis tuæ rádium.

Veni, pater páuperum, / Veni, dator, múnerum, / Veni, lumen córdium.

Consolátor óptime, / Dulcis hospes ánimæ, / Dulce refrigérium.

In labóre réquies, / In æstu tempéris, / In fletu solátium.

O lux beatíssima, / Reple cordis íntima, / Tuórum fidélium.

Sine tuo númine, / Nihil est in hómine, / Nihil est innóxium.

Lava quod est sórdidum, / Riga quod est áridum, / Sana quod est sáucium.

Flecte quod est rígidum, / Fove quod est frígidum, / Rege quod est dé-vium.

Da tuis fidélibus, / In te confidéntibus, Sacrum septenárium.

Da virtútis méritum, / Da salútis éxitum, / Da perénne gáudium.

Amen. Alleluía.

Ps 103, 30. V. Atsiųsk savąją Dvasią, ir jie bus sukurti; ir atnaujinsi žemės veidą. Aleliuja.

V. Ateik, Šventoji Dvasia, pripildyk savo tikinčiųjų širdis ir savo meilės ugnį jose uždek.

Sekvencija

Ateik, Šventoji Dvasia, / Ir atsiųsk iš dangaus / Spindulį šviesos Tavosios.

Ateik, vargdienių Tėve, / Ateik malonių dovanotoja, / Ateik, širdžių šviesa.

O geriausioji guodėja, / O mieloji sielos viešnia, / O saldžioji atgaiva! Darbe esi atilsis, / Kaitroje – vėsa, / Raudoje – paguoda.

O labiausiai palaimintoji šviesa, / Pripildyk slapčiausias širdies gelmes / Tavųjų tikinčiųjų.

Be Tavosios malonės / Nieko nėra žmoguje, / Nieko nėra nepažeisto.

Nuplauk tai, kas purvina, / Sudrėkink, kas išdžiūvę, / Išgydyk, kas sužeista.

Palenk užkietėjusį, / Sušildyk sušalusį, / Vesk iškrypusį iš kelio.

Duok Taviesiems tikintiesiems, / Viltį į Tave sudėjusiems / Šventą septyneriopą malonę.

Duok atpildą už dorybę, / Duok išganingą išėjimą, / Duok amžinąjį džiaugsmą. Amen. Aleliuja.

Evangelium

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam. (Luc. 9, 1–6)

In illo témpore: Convocátis. Iesus duódecim Apóstolis, dedit illis virtútem et potestátem super ómnia dæmónia, et ut languóres curárent. Et misit illos prædicáre regnum Dei et sanáre infirmos. Et ait ad illos: Nihil tuléritis in via, neque virgam, neque peram, neque panem, neque pecúniam, neque duas túnicas habeátis. Et in quamcúmque domum intravéritis, ibi manéte et inde ne exeátis. Et quicúmque non recéperint vos: exeúntes de civitáte illa, etiam púlverem pedum vestrórum excútite in testimoniúm supra illos. Egréssi autem circúmbant per castélla, evangelizántes et curántes ubíque.

Offertorium

Ps. 67, 29–30. Confirma hoc, Deus, quod operatus es in nobis: a templo tuo, quod est in Ierusalem, tibi offerrent reges munera, alleluia.

Secreta

Múnera, quæsumus, Dómine, obláta sanctífica: et corda nostra Sancti Spíritus illustratióne emúnda. Per Dóminum nostrum... eiusdem Spiritus Sancti...

Evangelija

Šventosios Evangelijos pagal Luką tęsinys. (Lk 9, 1–6)

Anuo metu: Sukvietęs Dvylika, Jėzus suteikė jiems galią ir valdžią visiems demonams tramdyti ir ligoms gydyti. Paskui išsiuntė Dievo karalystės skelbti, sveikatos ligoniams teikti. Jis pasakė jiems: „Nieko neimkite kelionei: nei lazdos, nei krepšio, nei duonos, nei pinigų. Neturėkite nė dviejų palaidinių. Jei įeisite į kokius nors namus, pasilikite tenai. Iš ten ir keliaukite toliau. O kur tik žmonės jūsų nepriimtų, išeidami iš to miesto nusikratykite nuo kojų dulkes kaip liudijimą prieš juos.“ Taigi išėję jie traukė per aplinkinius kaimus, visur skelbdami gerąją naujieną bei gydydami.

Ofertorijus

Ps 67, 29–30. Dieve, sutvirtink tai, ką mummyse nuveikei; iš tavo šventyklos, kuri yra Jeruzalėje, karaliai tau atneš dovanas, aleliuja.

Sekreta

Meldžiame Tave, Viešpatie, pašventink paaukotąsias dovanas ir mūsų širdis Šventosios Dvasios šviesa nušviesk. Per mūsų Viešpatį... tos Šventosios Dvasios vienybėje...

Præfatio de Spiritu Sancto

Vere dignum et iustum est, æquum et salutare, nos tibi semper et ubique gratias agere: Domine, sancte Pater, omnipotens æterne Deus: per Christum, Dominum nostrum. Qui, ascendens super omnes cælos sedensque ad dexteram tuam, promissum Spiritum Sanctum hodierna die in filios adoptionis effudit. Quapropter profusis gaudiis totus in orbe terrarum mundus exsultat. Sed et supernæ Virtutes atque angelicæ Potestates hymnum gloriæ tuæ concinunt, sine fine dicentes: Sanctus.

Communio

Act. 2, 2 et 4. Factus est repente de cælo sonus tamquam advenientis spiritus vehementis, ubi erant sedentes, alleluia: et repleti sunt omnes Spiritu Sancto, loquentes magnalia Dei, alleluia, alleluia.

Postcommunio

Sancti Spíritus, Dómine, corda nostra mundet infúσιο: et sui roris íntima aspersione fecúndet. Per Dóminum... in unitate eiusdem Spiritus Sancti...

Šventosios Dvasios prefacija

Tikrai verta ir teisinga, reikalinga ir išganinga, mums visada ir visur Tau dėkoti, Viešpatie, šventasis Tėve, visagali amžinasis Dieve, per Kristų, mūsų Viešpatį. Kuris, įžengęs aukščiau visų dangų ir sėdėdamas Tavo dešinėje, pažadėtąją Šventąją Dvasią šiandieną įsūniuose išliejo. Todėl, pasklidus džiaugsmams žemės rutulyje, visas pasaulis džiūgauja. O ir aukščiausiosios kariaunos, taip pat ir angeliškosios galybės garbės himną Tau drauge gieda, be paliovos tardamos: Šventas.

Komunija

Apd 2, 2 ir 4. Staiga iš dangaus pasigirdo ūžesys, tarsi pūstų stiprus vėjas – ten, kur buvo sėdintieji, aleliuja; ir visi pasidarė pilni Šventosios Dvasios, bylodami apie įstačius Dievo darbus aleliuja, aleliuja.

Postkomunija

Viešpatie, lai Šventosios Dvasios įliejimas apvalo mūsų širdis ir savo gaivinančios rasos apšlakstymu jas apvaisina. Per mūsų Viešpatį... tos Šventosios Dvasios vienybėje...

SEKMINIŲ METŲ KETVIRČIO PENKTADIENIS

Šiandien Metų ketvirčio periodo tematiką vėl visiškai užgožia prisiminimai apie stebuklus, kuriuos Dievas įvykdė savo tautoje. Paralyžiuoto žmogaus išgydymas (Evangelija) ir gausus derlius (skaitinys) yra dieviškosios globos ir dar vertingesnių antgamtinių dovanų simbolis.

Introitus

Ps. 70, 8 et 23. Repleátur os meum laude tua, allelúia: ut possim cantáre, allelúia: gaudébunt lábia mea, dum cantávero tibi, allelúia, allelúia.

Ps. 70, 1–2. In te, Dómine, sperávi, non confúndar in ætérnum: in iustítia tua líbera me et éripe me.

Collecta

Da, quæsumus, Ecclésiæ tuæ, miséricors Deus: ut, Sancto Spírиту congregáta, hostíli nullaténus incursióne turbétur. Per Dominum nostrum... in unitate eiusdem Spiritus Sancti...

Lectio

Léctio Ioélis Prophétæ. (Ioel. 2, 23–24; 26–27)

Hæc dicit Dóminus Deus: Exsultáte, fílii Sion, et lætámmini in Dómino, Deo vestro: quia dedit vobis doctórem iustítia, et descéndere fáciat ad vos imbrem matutínium et serótinum, sicut in princípíio. Et implebúntur área fruménto et redundábunt torculária vino et óleo Et comedétis vescéntes et saturabímmini, et laudábilis nomen Dómini, Dei vestri, qu fecit mirabília vobíscum: et non confundetur pópulus me us in sempitérnum. Et sciétis, quia in médio Israel ego sum: et ego Dó-

Introitas

Ps 70, 8 ir 23. Tebūnie mano burna kupina tavo šlovės, aleliuja, kad galėčiau giedoti, aleliuja. Mano lūpos džiaugsis giedodamos tau, aleliuja, aleliuja.

Ps 70, 1–2. Tavim, Viešpatie, pasitikiu ir nebūsiu sugėdytas per amžius. Kadangi esi teisus, išvaduok mane ir išgelbėk mane.

Kolekta

Meldžiame Tave, gailestingasis Dieve, neleisk savo Bažnyčiai, Šventosios Dvasios sujungtai, nukentėti nuo priešų puolimo. Per mūsų Viešpatį... tos Šventosios Dvasios vienybėje...

Skaitinys

Skaitinys iš pranašo Joelio knygos. (Jl 2, 23–24; 26–27)

Taip kalba Viešpats Dievas: „Linksminkitės ir džiaukitės, Siono vaikai, Viešpačiui, savo Dievu, nes jis davė jums rudens liūtų, kaip reikalauja teisumas, išliejo žemėn jums gausų liūtų – rudens ir pavasario liūtų – kaip seniau. Klojimai prisipildys grūdų, iš kubilų liesis per kraštus naujas vynas ir aliejus. Valgysite ir pasisotinsite, šlovinsite vardą Viešpaties, savo Dievo, kuris taip nuostabiai pasielgė su jumis. Mano tauta nebebus sugėdinta per amžius. Žinosite, kad

minus, Deus vester, et non est
ámplius: et non confundétur pópulus
meus in ætérnum: ait Dóminus
omnípotens.

Alleluia

Allelúia. Allelúia.

Ps. 12, 1. V. O quam bonus et suávis
est, Dómine, Spíritus tuus in nobis!

Allelúia.

V. Veni, Sancte Spíritus, reple tuórum
corda fidélium: et tui amóris in
eis ignem accénde.

Sequentia

Veni, Sancte Spíritus, / Et emítte
cælitus, / Lucis tuæ rádium.

Veni, pater páuperum, / Veni, dator,
múnerum, / Veni, lumen córdium.

Consolátor óptime, / Dulcis hospes
ánimæ, / Dulce refrigerium.

In labóre réquies, / In æstu tem-
péries, / In fletu solátium.

O lux beatíssima, / Reple cordis
íntima, / Tuórum fidélium.

Sine tuo númine, / Nihil est in
hómine, / Nihil est innóxium.

Lava quod est sórdidum, / Riga quod
est áridum, / Sana quod est saucium.

Flecte quod est rígidum, / Fove quod
est frígidum, / Rege quod est dé-
vium.

Da tuis fidélibus, / In te confi-

aš esu Izraelyje, – aš esu Viešpats,
jūsų Dievas, kito, be manęs, nėra.
Mano tauta nebebus sugédinta per
amžius“, – kalba visagalis Viešpats.

Aleliuja

Aleliuja. Aleliuja.

Ps 12, 1. V. O, kaip gera ir saldi yra
tavo dvasia mumyse, Viešpatie!

Aleliuja.

V. Ateik, Šventoji Dvasia, pri-
pildyk savo tikinčiųjų širdis ir savo
meilės ugnį jose uždek.

Sekvencija

Ateik, Šventoji Dvasia, / Ir atsiųsk
iš dangaus / Spindulį šviesos Ta-
vosios.

Ateik, vargdienių Tėve, / Ateik ma-
lonių dovanotoja, / Ateik, širdžių
šviesa.

O geriausioji guodėja, / O mieloji
sielos viešnia, / O saldžioji atgaiva!
Darbe esi atilsis, / Kaitroje – vėsa, /
Raudoje – paguoda.

O labiausiai palaimintoji šviesa, /
Pripildyk slapčiausias širdies gel-
mes / Tavųjų tikinčiųjų.

Be Tavosios malonės / Nieko nėra
žmoguje, / Nieko nėra nepažeisto.

Nuplauk tai, kas purvina, / Sudrė-
kink, kas išdžiūvę, / Išgydyk, kas
sužeista.

Palenk užkietėjusį, / Sušildyk suša-
lusį, / Vesk iškrypusį iš kelio.

Duok Taviesiems tikintiesiems, /
Viltį į Tave sudėjusiems / Šventą

déntibus, Sacrum septenárium.
Da virtútis méritum, / Da salútis
éxitum, / Da perénne gáudium.
Amen. Allelúia.

Evangelium

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam. (Luc. 5, 17–26)

In illo témpore: Factum est in una diérum, et Iesus sedébat docens. Et erant pharisæi sedéntes, et legis doctóres, qui vénerant ex omni castélló Galilææ et Iudææ et Ierúsalem: et virtus Dómini erat ad sanándum eos. Et ecce, viri portántes in lecto hóminem, qui erat paralyticus: et quærébant eum inférre, et pónere ante eum. Et non inveniéntes, qua parte illum inférrent præ turba, ascendérunt supra tectum, et per tégulas summisérunt eum cum lecto in médiu ante Iesum. Quorum fidem ut vidit, dixit: Homo, remittúntur tibi peccáta tua. Et cœpérunt cogitare scribæ et pharisæi, dicéntes: Quis est hic, qui lóquitur peccáta nisi solus Deus? Ut cognóvit autem Iesus cogitatiónes eórum, respóndens dixit ad illos: Quid cogitátis in córdibus vestris? Quid est facilius dícere: Dimittúntur tibi peccáta, an dícere: Surge et ámbula? Ut autem sciátis, quia Fílius hóminis habet potestátem in terra dimitténdi peccáta [ait paralytico]: Tibi dico, surge, tolle lectum tuum et vade in domum

septyneriopą malonę.
Duok atpildą už dorybę, / Duok išganingą išėjimą, / Duok amžinąjį džiaugsmą. Amen. Aleliuja.

Evangelija

Šventosios Evangelijos pagal Luką tęsinys. (Lk 5, 17–26)

Anuo metu: Vieną dieną Jėzus mokė žmones. Ten sėdėjo fariziejų bei Įstatymo mokytojų, kurie buvo susirinkę iš visų Galilėjos ir Judėjos kaimų, taip pat iš Jeruzalės. O Viešpaties galybė skatino jį gydyti. Štai vyrai neštuvais atgabeno paralyžiuotą žmogų. Jie bandė jį įnešti vidun ir paguldyti priešais Jėzų. Nerasdami pro kur įnešti dėl žmonių gausybės, jie užlipo ant plokščiastogio ir, praėmę plytas, nuleido jį kartu su neštuvais žemyn į vidų ties Jėzumi. Matydamas jų tikėjimą, jis tarė: „Žmogau, tavo nuodėmės tau atleistos!“ Tuomet Rašto aiškintojai ir fariziejai pradėjo svarstyti: „Iš kur šitas piktžodžiautojas? Kas gi gali atleisti nuodėmes, jei ne vienas Dievas!“ O Jėzus, perpratęs jų mintis, prabilo: „Kam jūs taip manote savo širdyje? Kas lengviau – ar pasakyti: „Tavo nuodėmės tau atleistos“, ar pasakyti: „Kelkis ir vaikščiok“?! O kad žinotumėte Žmogaus Sūnų turint žemeje galią atleisti nuodėmes, – čia jis tarė paralyžiuotajam, – sakau tau: kelkis, imk savo patalą ir eik

tuam. Et confestim consurgens coram illis, tulit lectum, in quo iacebat: et abiit in domum suam, magnificans Deum. Et stupor apprehendit omnes et magnificabant Deum. Et replēti sunt timore, dicentes: Quia vidimus mirabilia hodie.

Offertorium

Ps. 145, 2. Lauda, ánima mea, Dóminum: laudábo Dóminum in vita mea: psallam Deo meo, quámdui ero, allelúia.

Secreta

Sacrificia, Dómine, tuis oblata conspēctibus, ignis ille divinus absumat, qui discipulorum Christi, Filii tui, per Spíritum Sanctum corda succēndit. Per eundem Dominum nostrum... in unitate eiusdem Spiritus Sancti...

Præfatio de Spiritu Sancto

Vere dignum et iustum est, æquum et salutare, nos tibi semper et ubique gratias agere: Domine, sancte Pater, omnipotens æterne Deus: per Christum, Dominum nostrum. Qui, ascendens super omnes cælos sedensque ad dexteram tuam, promissum Spiritum Sanctum hodierna die in filios adoptionis effudit. Quapropter profusis gaudiis totus in orbe terrarum mundus exultat. Sed et supernæ Virtutes atque angelicæ Potestates hymnum gloriæ tuæ con-

namo.“ Tas tuoju atsikēlē jū akivaizdoje, pasiēmē neštuvus ir, šlovindamas Dievą, nuėjo namo. Visus pagavo nuostaba, ir jie garbino Dievą. Apimti baimės, jie kalbėjo: „Šiandien matėme nuostabių dalykų.“

Ofertorijus

Ps 145, 2. Girk, mano siela, Viešpatį. Šlovinsiu Viešpatį savo gyvenime. Giedosiu savo Dievui, kol būsiu gyvas, aleliuja.

Sekreta

Viešpatie, tesudegina šias aukas, atnašaujamas Tavo akivaizdoje, toji dieviška ugnis, kuri per Šventąją Dvasią uždegė Kristaus, Tavo Sūnaus, mokinių širdis. Per Tąjį mūsų Viešpatį... tos Šventosios Dvasios vienybėje...

Šventosios Dvasios prefacija

Tikrai verta ir teisinga, reikalinga ir išganinga, mums visada ir visur Tau dėkoti, Viešpatie, šventasis Tėve, visagali amžinasis Dieve, per Kristų, mūsų Viešpatį. Kuris, įžengęs aukščiau visų dangų ir sėdėdamas Tavo dešinėje, pažadėtąją Šventąją Dvasią šiandieną išsūniuose išliejo. Todėl, pasklidus džiaugsmams žemės rutulyje, visas pasaulis džiūgauja. O ir aukščiausiosios kariaunos, taip pat ir angeliškosios galybės garbės himną Tau drauge gieda, be

cinunt, sine fine dicentes: Sanctus.

| paliovos tardamos: Šventas.

Communio

Ioann. 14, 18. Non vos relínquam órphanos: véniam ad vos íterum, allelúia: et gaudébit cor vestrum, allelúia.

Komunija

Jn 14, 18. Aš nepaliksiu jūsų našlaičiais. Vėl ateisiu pas jus, aleliuja, ir jūsų širdis džiaugsis, aleliuja.

Postcommunio

Súpsimus, Dómine, sacri dona mystérii: humíliter deprecántes; ut, quæ in tui commemoratiónem nos fácere præcepísti, in nostræ profíciant infirmitátis auxiliúm: Qui vivis et regnas...

Postkomunija

Viešpatie, priėmę šventąsias paslaptis, nuolankiai Tave prašome, kad tai, ką mums įsakei atlikti Tavo atminimui, padėtų mums mūsų silpnume. Kuris gyveni ir viešpatauji...

SEKMINIŲ METŲ KETVIRČIO ŠEŠTADIENIS

Metų ketvirčio šeštadienį Bažnyčia vėl grįžta prie pašventinančio ir suteikiančio gyvybę Šventosios Dvasios veikimo mūsų sielose aprašymo. Būtent šią dieną vyksta kunigų šventimai ir ant kunigų gausiai nužengia Šventoji Dvasia (apaštalo skaitinys), kad padėtų jiems skelbti Dievo karalystę (Evangelija).

Apie ketvirčio pasninko laikymąsi per Mišias užsimenama keletą kartų. Antrajame, trečiajame ir ketvirtajame skaitiniuose kalbama apie derlių, taip pat apie pirmųjų žemės vaisių aukojamą. Juk ketvirčio pasninkas neatsitiktinai buvo įvestas kiekvienam metų laikui: tuo metu Dievą prašoma palaiminti ateinančius metų laikus.

ILGOJI MIŠIŲ FORMA

Introitus

Rom. 5, 5. Cáritas Dei diffúsa est in córdibus nostris, allelúia: per inhabitántem Spíritum eius in nobis, allelúia, allelúia.

Ps. 102, 1. Benedic, anima mea,

Introitas

Rom 5, 5. Dievo meilė išlieta mūsų širdyse, aleliuja, Šventosios Dvasios, kuri mumyse gyvena, aleliuja, aleliuja.

Ps 102, 1. Šlovink, mano siela,

Dómino: et ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto eius.

Collecta

Méntibus nostris, quæsumus, Dómine, Spíritum Sanctum benígnus infúnde: cuius et sapiéntia cónditi sumus, et providéntia gubernámur. Per Dominum nostrum... in unitate eiusdem Spiritus Sancti...

Lectio

Lectio Ioelis Prophetæ. (Ioel. 2, 28–32)

Hæc dicit Dominus Deus: Effundam Spiritum meum super omnem carnem: et prophetabunt filii vestri et filia vestra: senes vestri somnia somniabunt, et iuvenes vestri visiones videbunt. Sed et super servos meos et ancillas in diebus illis effundam Spiritum meum. Et dabo prodigia in cælo et in terra, sanguinem et ignem et vaporem fumi. Sol convertetur in tenebras et luna in sanguinem: antequam veniat dies Domini magnus et horribilis. Et erit: omnis, qui invocaverit nomen Domini, salvus erit.

Alleluia

Alleluia.

Ioann. 6, 64. V. Spiritus est, qui vivificat: caro autem non prodest quidquam.

Collecta

Illo nos igne, quæsumus, Domine,

Viešpatį, ir visa, kas yra manyje, tešlovina jo šventąjį vardą.

Kolekta

Meldžiame Tave, Viešpatie, įkvėpk mums Šventąją Dvasią. Josios išmintimi mes esame sutverti, o Jos apvaizda valdomi. Per mūsų Viešpatį... tos Šventosios Dvasios vienybėje...

Skaitinys

Skaitinys iš pranašo Joelio knygos. (Jl 2, 28–32)

Taip kalba Viešpats Dievas: „Tada išliesiu savo dvasią ant visos žmonijos, – jūsų sūnūs ir jūsų dukterys pranašaus, jūsų seni žmonės sapnus sapnuos, o jūsų jauni žmonės turės regėjimus. Net ant vergų – vyrų ir moterų – tomis dienomis išliesiu savo dvasią. Parodysiu ženklų danguose ir žemėje, – kraują, ugnį ir dūmų stulpus. Saulė bus paversta tamsa ir mėnulis krauju prieš ateinant didingajai ir baisiajai Viešpaties dienai. Tuomet, kas tik šauksis Viešpaties vardo, bus išgelbėtas.“

Aleliuja

Aleliuja.

Jn 6, 64. V. Dvasia teikia gyvybę, kūnas nieko neduoda.

Kolekta

Viešpatie, teuždega mus Šventoji

Spiritus Sanctus infulammet: quem Dominus noster Iesus Christus misit in terram, et voluit vehementer accendi: Qui tecum vivit et regnat in unitate eiusdem Spiritus Sancti...

Lectio

Lectio libri Levitici. (Levit. 23, 9–11; 15–17; 21)

In diebus illis: Locutus est Dominus ad Moysen, dicens: Loquere filiis Israel, et dices ad eos: Cum ingressi fueritis terram, quam ego dabo vobis, et messueritis segetem, feretis manipulos spicarum, primitias messis vestræ ad sacerdotem: qui elevabit fasciculum coram Domino, ut acceptabile sit pro vobis, altero die sabbati, et sanctificabit illum. Numerabitis ergo ab altero die sabbati, in quo obtulistis manipulum primitiarum, septem hebdomadas plenas, usque ad alteram diem expletionis hebdomadæ septimæ, id est, quinquaginta dies: et sic offeretis sacrificium novum Domino ex omnibus habitaculis vestris, panes primitiarum duos de duabus decimis similæ fermentatæ, quos coquetis in primitias Domini. Et vocabitis hunc diem celeberrimum atque sanctissimum: omne opus servile non facietis in eo. Legitimum sempiternum erit in cunctis habitaculis et generationibus vestris: dicit Dominus omnipotens.

Dvasia ta ugnimi, kurią mūsų Viešpats Jėzus Kristus siuntė į žemę norėdamas, kad ji vis smarkiau su- liepsnotų. Kuris su Tavimi gyvena ir viešpatauja tos Šventosios Dva- sios vienybėje...

Skaitinys

Skaitinys iš Kunigų knygos. (Kun 23, 9–11; 15–17; 21)

Anomis dienomis: Viešpats kalbėjo Mozei, tardamas: „Kalbėk Izraeli- tiečiams ir sakyk jiems: „Kai jūs ateisite į kraštą, kurį aš jums duodu, ir nuimsite jo derlių, atnešite jūsų pjūties pirmienų pėdą kunigui. Jis pakylės pėdą Viešpaties akivaiz- doje, kad būtumėte jam mieli. Die- ną po šabo kunigas jį pakylės. O nuo dienos po šabo, – nuo dienos, kurią atnešėte savo pakylėjimo atnašos pėdą, – atskaičiuokite sep- tynias savaites. Jos turi būti pilnos: turite skaičiuoti lig dienos po septintojo šabo – penkiasdešimt dienų. Tada atnešite Viešpačiui naujo derliaus grūdų atnašą. At- nešite iš savo gyvenviečių kaip pakylėjimo atnašą du duonos ke- palus, kiekvienas iš dviejų dešim- tadalių efos. Jie turi būti iš ge- riausių miltų, kepti su raugu, kaip pirmienos Viešpačiui. Tą pačią die- ną paskelbsite iškilme, švęsite suei- gą ir nedirbsite savo užsiėmimų darbo. Tai yra amžinas įstatas viso- se jūsų gyvenvietėse visoms jūsų

Alleluia

Alleluia.

Iob. 26, 13. V. Spiritus eius ornavit cælos.

Collecta

Deus, qui, ad animarum medelam, ieiunii devotione castigari corpora præcepisti: concede nobis propitius; et mente et corpore tibi semper esse devotos. Per Dominum nostrum...

Lectio

Lectio libri Deuteronomii (Deut. 26, 1–11)

In diebus illis: Dixit Moyses filiis Israel: Audi, Israel, quæ ego præcipio tibi hodie. Cum intraveris terram, quam Dominus, Deus tuus, tibi daturus est possidendam, et obtinueris eam atque habitaveris in ea: tolles de cunctis frugibus tuis primitias, et pones in cartallo, pergesque ad locum, quem Dominus, Deus tuus, elegerit, ut ibi invocetur nomen eius: accedesque ad sacerdotem, qui fuerit in diebus illis, et dices ad eum: Profiteor hodie coram Domino, Deo tuo, qui exaudivit nos, et respexit humilitatem nostram et laborem atque angustiam: et eduxit nos de Ægypto in manu forti et bracchio extento, in ingenti pavore, in signis atque portentis: et intro-

kartoms“, – kalba visagalis Viešpats.

Aleliuja

Aleliuja.

Job 26, 13. V. Jo dvasia padabino dangų.

Kolekta

Dieve, sielos sveikatai Tu įsakei bausti kūną atgaila. Maloningai padėk mums visados būti Tau pamaldžiai pasišventus dvasia ir kūnu. Per mūsų Viešpatį...

Skaitinys

Skaitinys iš Pakartoto įstatymo knygos. (Įst 26, 1–11)

Anomis dienomis: Mozė kalbėjo Izraelio vaikams: „Klausykis, Izraeli, ką tau šiandien įsakau! Kai būsi įjėęs į kraštą, kurį Viešpats, tavo Dievas, duoda tau turėti kaip paveldą ir, užėmęs jį, įsikursi jame, paimsi pirmienas iš įvairių žemės vaisių, kuriuos nuimsi pjūties metu iš krašto, kurį Viešpats, tavo Dievas, duoda, ir, sudėjęs juos į pintinę, eisi į vietą, kurią Viešpats, tavo Dievas, išrinko savo vardui kaip buveinę, nueisi pas kunigą, turintį valdžią tomis dienomis, ir jam tarsi: „Šiandien aš sakau Viešpačiui, savo Dievui, kad įėjau į kraštą, kurį Viešpats prisiekė mūsų protėviams duoti mums.“ Kunigui paėmus iš tavo rankos pintinę ir

duxit ad locum istum, et tradidit nobis terram lacte et melle manantem. Et idcirco nunc offero primitias frugum terræ, quam Dominus dedit mihi. Et dimittes eas in conspectu Domini, Dei tui, et adorato Domino, Deo tuo. Et epulaberis in omnibus bonis, quæ Dominus, Deus tuus, dederit tibi.

Alleluia

Alleluia.

Act. 2, 1. V. Cum complerentur dies Pentecostes, erant omnes pariter sedentes.

Collecta

Præsta, quæsumus, omnipotens Deus: ut, salutaribus ieiuniis eruditi,

padėjus ją priešais Viešpaties, tavo Dievo, aukurą, tu kalbėsi Viešpaties, savo Dievo, akivaizdoje: „Mano protėvis buvo klajoklis aramietis, kuris nuėjo į Egiptą su maža šeimyna, gyveno ten kaip ateivis ir išaugo į didžią tautą, stiprią ir gausingą. Egiptiečiai elgėsi su mumis žiauriai ir engė mus, užkraudami mums eiti sunkų lažą. Mes šaukėmės Viešpaties, savo protėvių Dievo; Viešpats išgirdo mūsų balsą ir pažvelgė į mūsų kančią, vargus ir priespaudą. Viešpats išvedė mus iš Egipto galingu kumščiu ir pakelta ranka – su klaiką keliančia galybe, su ženklais ir nuostabiais darbais. Jis įvedė mus į šią vietą ir davė mums šį kraštą – kraštą, tekantį pienu ir medumi. Todėl aš dabar aukoju pirmienas dirvų, kurias tu, Viešpatie, man esi davęs.“ Paliksi pintinę Viešpaties, savo Dievo, akivaizdoje ir sukniubsi prieš Viešpatį, savo Dievą. Tada tu džiaugsies visu geru, kurį Viešpats, tavo Dievas, yra tau davęs.“

Aleliuja

Aleliuja.

Apd 2, 1. V. Kai atėjo Sekminių diena, visi sėdėjo drauge.

Kolekta

Meldžiame Tave, visagali Dieve, suteik, kad mes, pamokyti išganin-

ab omnibus etiam vitiis abstinentes, propitiationem tuam facilius impetremus. Per Dominum nostrum...

Lectio

Lectio libri Levitici. (Levit. 26, 3–12)

In diebus illis: Dixit Dominus ad Moysen: Loquere filiis Israel, et dices ad eos: Si in præceptis meis ambulaveritis, et mandata mea custodieritis et feceritis ea, dabo vobis pluvias temporibus suis, et terra gignet germen suum, et pomis arbores replebuntur. Apprehendet messium tritura vindemiam, et vindemia occupabit sementem: et comedetis panem vestrum in saturitate, et absque pavore habitabitis in terra vestra. Dabo pacem in finibus vestris: dormietis, et non erit, qui exterreat. Auferam malas bestias, et gladius non transibit terminos vestros. Persequemini inimicos vestros, et corruent coram vobis. Persequentur quinque de vestris centum alienos et centum de vobis decem milia: cadent inimici vestri gladio in conspectu vestro. Respiciam vos et crescere faciam: multiplicabimini, et firmabo pactum meum vobiscum. Comedetis vetustissima veterum, et vetera novis supervenientibus proicietis. Ponam tabernaculum meum in medio vestri, et non abiciet vos anima mea. Ambulabo inter vos, et ero Deus vester,

gos atgailos ir susilaikydami nuo kenksmingų ydų, galėtume greičiau išmelsti Tavo gailestingumą. Per mūsų Viešpatį...

Skaitinys

Skaitinys iš Kunigų knygos. (Kun 26, 3–12)

Anomis dienomis: Viešpats kalbėjo Mozei: „Kalbėk Izraelio vaikams ir sakyk jiems: „Jei elgsitės pagal mano įstatus, laikysitės mano įsakymų ir vykdysite juos ištikimai, duosiu jums lietaus atėjus metui, kad žemė išaugintų savo derlių ir laukų medžiai atneštų vaisių. Javus kulsite lig vynuogių rinkimo meto, o vynuogių rinkimas pasivys sėją. Valgysite savo duonos iki soties ir savo krašte galėsite saugiai gyventi. Sukursiu krašte ramybę, gulsitės miegoti, ir nebus kas jus gąsdintų; leisiu kraštui atsikvėpti nuo plėšriųjų žvėrių. Per jūsų kraštą nežygiuos kalavijas. Savo priešus priversite bėgti, ir jie kris nuo jūsų kalavijo. Jūsiškių penketas privers bėgti šimtą, o jūsiškių šimtinė privers bėgti dešimt tūkstančių. Jūsų priešai kris nuo jūsų kalavijo. Žvelgsiu į jus maloniai, padarysiu jus vaisingus ir padauginsiu; palaikysiu su jumis savo sandorą. Jūs dar tebevalgysite seniai nuimtą perreitų metų derlių ir turėsite išmesti senąjį, kad padarytumėte vietos naujam. Tarp jūsų turėsiu savo

vosque eritis populus meus: dicit Dominus omnipotens.

Alleluia

Alleluia.

V. Veni, Sancte Spiritus, reple tuorum corda fidelium: et tui amoris in eis ignem accende.

Collecta

Præsta, quæsumus, omnipotens Deus: sic nos ab epulis carnalibus abstinere; ut a vitiis irruentibus pariter ieiunemus. Per Dominum nostrum...

Lectio

Lectio Danielis Prophetæ. (Dan. 3, 47–51)

In diebus illis: Angelus Domini descendit cum Azaria et sociis eius in fornacem: et excussit flammam ignis de fornace, et fecit medium fornacis quasi ventum roris flantem. Flamma autem effundebatur super fornacem cubitis quadraginta novem: et erupit, et incendit, quos repperit iuxta fornacem de Chaldæis, ministros regis, qui eam incendebant. Et non tetigit eos omnino ignis, neque constrictavit, nec quidquam molestiæ intulit. Tunc hi tres quasi ex uno ore laudabant, et glorificabant, et benedicebant Deum in fornace, dicentes.

Padangtę ir jūsu neatmesiu. Visada būsiu arti jūsu: aš būsiu jūsu Dievas, ir jūs būsite mano tauta“, – sako visagalis Viešpats.

Aleliuja

Aleliuja.

V. Ateik, Šventoji Dvasia, pripildyk savo tikinčiųjų širdis ir savo meilės ugnį jose uždek.

Kolekta

Padėk mums, visagali Dieve, taip susilaikyti nuo kūniško maisto, kad susilaikytume nuo sukrečiančių ydų. Per mūsų Viešpatį...

Skaitinys

Skaitinys iš pranašo Danieliaus knygos. (Dan 3, 47–51)

Anomis dienomis: Viešpaties angelas nužengė į krosnį prie Azarijo ir jo draugų, išstūmė plieskiančią ugnį iš krosnies ir padarė krosnies vidų, tarsi jame būtų pūtes vėsa dvelkiantis vėjelis. Liepsnos pakilo keturiasdešimt devynias uolektis virš krosnies, driekėsi į šonus ir sudegino aplink krosnį stovinčius chaldėjus, karaliaus tarnus, kurie ją kurstė. O jų ugnis visai nelietė, – neužgavo ir net jų nevargino. Tuomet visi trys krosnyje vienu balsu giedojo, garbindami ir šlovindami Dievą: „Pašlovintas esi tu, Viešpatie, mūsų tėvų Dieve, didžiai

| vertas garbės ir šlovės per amžius.“

Alleluia

Alleluia.

Dan. 3, 52. V. Benedictus es, Domine, Deus patrum nostrorum, et laudabilis in sæcula.

Collecta

Deus, qui tribus pueris mitigasti flammam ignium: concede propitius; ut nos famulos tuos non exurat flamma vitiorum. Per Dominum nostrum...

Epistola

Lectio Epistolæ beāti Pauli Apóstoli ad Romános. (Rom. 5, 1–5)

Fratres: Iustificáti ex fide, pacem habeamus ad Deum per Dóminum nostrum Iesum Christum: per quem et habemus accessum per fidem in grátiam istam, in qua stamus, et gloriámur in spe glóriæ filiórum Dei. Non solum autem, sed et gloriámur in tribulatió nibus: scientes, quod tribulatio patientiám operátur, patientia autem probatió nem, probatio vero spes, spes autem non confundit: quia caritas Dei diffúsa est in cordibus nostris per Spíritum Sanctum, qui datus est nobis.

Tractus

Ps. 116, 1–2. Laudáte Dóminum, omnes gentes: et collaudáte eum, omnes pópuli. V. Quóniam confir-

Aleliuja

Aleliuja.

Dan 3, 52. V. Palaimintas esi, Dieve, mūsų tėvų Dieve; vertas šlovės per amžius.

Kolekta

Dieve, tu prigesinai ugnį trimis jaunuoliams. Maloningai apsaugok mus, savo tarnus, nuo aistrų ugnies. Per mūsų Viešpatį...

Epistolė

Skaitinys iš šventojo apaštalo Pauliaus Laiško romiečiams. (Rom 5, 1–5)

Broliai: Nuteisinti tikėjimu, gyvename taikoje su Dievu per mūsų Viešpatį Jėzų Kristų, per kurį tikėjimu pasiekiame tą malonę, kurioje stovime ir didžiuojamės Dievo šlovės viltimi. Ir ne vien tuo. Mes taip pat didžiuojamės sielvartais, žinodami, kad sielvartas gimdo ištvermę, ištvermė – išbandytą dorybę, išbandyta dorybė – viltį. O viltis neapgauna, nes Dievo meilė yra išlieta mūsų širdyse Šventosios Dvasios, kuri mums duota.

Traktas

Ps 116, 1–2. Šlovinkite Viešpatį visos giminės, aukštinkite jį visos tautos. V. Nes jo gerumas mums

máta est super nos misericórdia eius:
et véritas Dómini manet in ætérnum.

Sequentia

Veni, Sancte Spíritus, / Et emítte
cælitus, / Lucis tuæ rádiū.

Veni, pater páuperum, / Veni, dator,
múnerum, / Veni, lumen córdium.

Consolátor óptime, / Dulcis hospes
ánimæ, / Dulce refrigériū.

In labóre réquies, / In æstu tem-
péries, / In fletu solátium.

O lux beatíssima, / Reple cordis
íntima, / Tuórum fidéliū.

Sine tuo númine, / Nihil est in
hómine, / Nihil est innóxiū.

Lava quod est sórdidum, / Riga quod
est áridum, / Sana quod est sáucium.

Flecte quod est rígidum, / Fove quod
est frígidum, / Rege quod est dé-
vium.

Da tuis fidélibus, / In te confi-
déntibus, Sacrum septenáriū.

Da virtútis méritum, / Da salútis
éxitum, / Da perénne gáudium.

Amen. Allelúia.

Evangelium

*Sequéntia sancti Evangélij secún-
dum Lucam. (Luc. 4, 38–44)*

In illo témpore: Surgens Iesus de
synagóga, introívit in domum Simónis.
Socrus autem Simónis tenebátur

didis, o Viešpaties ištikimybė amži-
na.

Sekvencija

Ateik, Šventoji Dvasia, / Ir atsiųsk
iš dangaus / Spindulį šviesos Ta-
vosios.

Ateik, vargdienių Tėve, / Ateik ma-
lonių dovanotoja, / Ateik, širdžių
šviesa.

O geriausioji guodėja, / O mieloji
sielos viešnia, / O saldžioji atgaiva!
Darbe esi atilsis, / Kaitroje – vėsa, /
Raudoje – paguoda.

O labiausiai palaimintoji šviesa, /
Pripildyk slapčiausias širdies gel-
mes / Tavųjų tikinčiųjų.

Be Tavosios malonės / Nieko nėra
žmoguje, / Nieko nėra nepažeisto.

Nuplauk tai, kas purvina, / Sudrė-
kink, kas išdžiūvę, / Išgydyk, kas
sužeista.

Palenk užkietėjusį, / Sušildyk suša-
lusį, / Vesk iškrypusį iš kelio.

Duok Taviesiems tikintiesiems, /
Viltį į Tave sudėjusiems / Šventą
septyneriopą malonę.

Duok atpildą už dorybę, / Duok
išganingą išėjimą, / Duok amžinąjį
džiaugsmą. Amen. Aleliuja.

Evangelija

*Šventosios Evangelijos pagal Luką
tęsinys. (Lk 4, 38–44)*

Anuo metu: Iš sinagogos Jėzus atė-
jo į Simono namus. Simono uošvė
labai karščiaavo, ir namiškiai prašė

magnis fébribus: et rogavérunt illum pro ea. Et stans super illam, imperávit febrí: et dimísit illam. Et contínuo surgens, ministrábat illis. Cum autem sol occidísset, omnes qui habébant infirmos váriis languóribus, ducébant illos ad eum. At ille síngulis manus impónens, curábat eos. Exíbant autem dæmónia a multis clamántia et dicéntia: Quia tu es Fílius Dei: et íncrepans non sinébat ea loquí, quia sciébant ipsum esse Chris-tum. Facta autem die egréssus ibat in desértum locum, et turbæ requirébant eum, et venérunt usque ad ipsum: et detinébant illum, ne discéderet ab eis. Quibus ille ait: Quia et áliis civitátibus opórtet me evangelizáre regnum Dei: quia ideo missus sum. Et erat prædicans in synagógis Galilææ.

Offertorium

Ps. 87, 2–3. Dómine, Deus salútis meæ, in die clamávi et nocte coram te: intret orátio mea in conspéctu tuo, Dómine, allelúia.

Secreta

Ut accépta tibi sint, Dómine, nostra ieiúnia: præsta nobis, quæsumus; huius múnere sacraménti purificátum tibi pectus offérre. Per Dominum nostrum...

Præfatio de Spiritu Sancto

Vere dignum et iustum est, æquum

jai pagalbos. Atsistojęs prie jos galvūgalio, jis sudraudė karštinę, ir toji pasiliovė. Tuojau atsikėlusi ji galėjo jiems patarnauti. Saulei leidžiantis, visi, kurie turėjo ligonių, įvairiomis ligomis sergančių, vedė juos prie Jėzaus. O jis gydė, ant kiekvieno uždėdamas rankas. Iš daugelio išeidavo demonai, šaukdami: „Tu Dievo Sūnus!“ Jis drausdavo juos, kad šito nesakytų; mat jie žinojo jį esant Mesiją. Dienai išaušus, Jėzus nuėjo į negyvenamą vietą. Bet minios jį ieškojo ir jį pasivijo. Žmonės mėgino Jėzų sulaikyti, kad jų nepalikytų. O jis jiems pasakė: „Ir kitiems miestams aš turiu skelbti gerąją naujieną apie Dievo karalystę, nes tam ir esu siųstas.“ Ir jis skelbė Galilėjos sinagogose.

Ofertorijus

Ps 87, 2–3. Viešpatie Dieve, mano Gelbėtojai, šaukiausi tavęs dieną ir naktį. Tepasiekia tave mano malda, Viešpatie, aleliuja.

Sekreta

Kad mūsų atgaila būtų Tau priimtina leisk, meldžiamė Tave, Viešpatie, paaukoti Tau kaip auką savo širdį, nuskaidrintą šiomis paslaptimis. Per mūsų Viešpatį...

Šventosios Dvasios prefacija

Tikrai verta ir teisinga, reikalinga ir

et salutare, nos tibi semper et ubique gratias agere: Domine, sancte Pater, omnipotens æterne Deus: per Christum, Dominum nostrum. Qui, ascendens super omnes cælos sedensque ad dexteram tuam, promissum Spiritum Sanctum hodierna die in filios adoptionis effudit. Quapropter profusus gaudiis totus in orbe terrarum mundus exsultat. Sed et supernæ Virtutes atque angelicæ Potestates hymnum gloriæ tuæ concinunt, sine fine dicentes: Sanctus.

Communio

Ioann. 3, 8. Spíritus, ubi vult, spirat: et vocem eius audis, allelúia, allelúia: sed nescis, unde véniat aut quo vadat, allelúia, allelúia, allelúia.

Postcommunio

Præbeant nobis, Dómine, divínium tua sancta fervórem: quo eórum páriter et actu delectémur et fructu. Per Dominum nostrum...in unitate eiusdem Spiritus Sancti...

išganinga, mums visada ir visur Tau dėkoti, Viešpatie, šventasis Tėve, visagali amžinasis Dieve, per Kristų, mūsų Viešpatį. Kuris, įžengęs aukščiau visų dangų ir sėdėdamas Tavo dešinėje, pažadėtąją Šventąją Dvasią šiandieną įsūniuose išliejo. Todėl, pasklidus džiaugsmams žemės rutulyje, visas pasaulis džiūgauja. O ir aukščiausiosios kariuonos, taip pat ir angeliškosios galybės garbės himną Tau drauge gieda, be paliovos tardamos: Šventas.

Komunija

Jn 3, 8. Vėjas pučia, kur nori. Girdi jo ošimą, aleliuja, aleliuja, bet nežinai, iš kur jis ateina arba kur eina, aleliuja, aleliuja, aleliuja.

Postkomunija

Viešpatie, tegu Tavo dieviškosios paslaptys įkvepia šventą užsidegimą, kad mėgautumės ir pačiu slėpiniu, ir jo vaisiais. Per mūsų Viešpatį... tos Šventosios Dvasios vienybėje...

TRUMPOJI MIŠIŲ FORMA

Introitus

Rom. 5, 5. Cáritas Dei diffúsa est in córdibus nostris, allelúia: per inhabitántem Spíritum eius in nobis, allelúia, allelúia.

Ps. 102, 1. Benedic, anima mea, Dómino: et ómnia, quæ intra me sunt,

Introitas

Rom 5, 5. Dievo meilė išlieta mūsų širdyse, aleliuja, Šventosios Dvasios, kuri mumyse gyvena, aleliuja, aleliuja.

Ps 102, 1. Šlovink, mano siela, Viešpatį, ir visa, kas yra manyje,

nómini sancto eius.

Collecta

Méntibus nostris, quæsumus, Dómine, Spíritum Sanctum benígnus infúnde: cuius et sapiéntia cónditi sumus, et providéntia gubernámur. Per Dominum... in unitate eiusdem Spiritus Sancti...

Lectio

Lectio Ioelis Prophetæ. (Ioel. 2, 28–32)

Hæc dicit Dominus Deus: Effundam Spiritum meum super omnem carnem: et prophetabunt filii vestri et filiaë vestræ: senes vestri somnia somniabunt, et iuvenes vestri visiones videbunt. Sed et super servos meos et ancillas in diebus illis effundam Spiritum meum. Et dabo prodigia in cælo et in terra, sanguinem et ignem et vaporem fumi. Sol convertetur in tenebras et luna in sanguinem: antequam veniat dies Domini magnus et horribilis. Et erit: omnis, qui invocaverit nomen Domini, salvus erit.

Alleluia

Alleluia.

Ioann. 6, 64. V. Spiritus est, qui vivificat: caro autem non prodest quidquam.

Collecta

Illo nos igne, quæsumus, Domine, Spiritus Sanctus inflammet: quem

tešlovina jo šventąjį vardą.

Kolekta

Meldžiame Tave, Viešpatie, įkvėpk mums Šventąją Dvasią. Josios išmintimi mes esame sutverti, o Jos apvaizda valdomi. Per mūsų Viešpatį... tos Šventosios Dvasios vienybėje...

Skaitinys

Skaitinys iš pranašo Joelio knygos. (Jl 2, 28–32)

Taip kalba Viešpats Dievas: „Tada išliesiu savo dvasią ant visos žmonijos, – jūsų sūnūs ir jūsų dukterys pranašaus, jūsų seni žmonės sapnus sapnuos, o jūsų jauni žmonės turės regėjimus. Net ant vergų – vyrų ir moterų – tomis dienomis išliesiu savo dvasią. Parodysiu ženklų danguose ir žemėje, – kraują, ugnį ir dūmų stulpus. Saulė bus paversta tamsa ir mėnulis krauju prieš ateinant didingajai ir baisiajai Viešpaties dienai. Tuomet, kas tik šauksis Viešpaties vardo, bus išgelbėtas.“

Aleliuja

Aleliuja.

Jn 6, 64. V. Dvasia teikia gyvybę, kūnas nieko neduoda.

Kolekta

Viešpatie, teuždega mus Šventoji Dvasia ta ugnimi, kurią mūsų Vie-

Dominus noster Iesus Christus misit in terram, et voluit vehementer accendi: Qui tecum vivit et regnat in unitate eiusdem Spiritus Sancti...

Epistola

Léctio Epístolæ beāti Pauli Apóstoli ad Romános. (Rom. 5, 1–5)

Fratres: Iustificáti ex fide, pacem habeámus ad Deum per Dóminum nostrum Iesum Christum: per quem et habémus accéssum per fidem in grátiam istam, in qua stamus, et gloriámur in spe glóriæ filiórum Dei. Non solum autem, sed et gloriámur in tribulatió nibus: scientes, quod tribulatio patiéntiam operátur, patiéntia autem probatió nem, probatio vero spem, spes autem non confúndit: quia caritas Dei diffúsa est in córdibus nostris per Spíritum Sanctum, qui datus est nobis.

Alleluia

Alleluia, alleluia.

V. Veni, Sancte Spiritus, reple tuorum corda fidelium: et tui amoris in eis ignem accende.

Sequentia

Veni, Sancte Spíritus, / Et emítte cælitus, / Lucis tuæ rádium.

Veni, pater páuperum, / Veni, dator, múnerum, / Veni, lumen córdium.

špats Jėzus Kristus siuntė į žemę norėdamas, kad ji vis smarkiau su liepsnotų. Kuris su Tavimi gyvena ir viešpatauja tos Šventosios Dvasios vienybėje...

Epistolė

Skaitinys iš šventojo apaštalo Pauliaus Laiško romiečiams. (Rom 5, 1–5)

Broliai: Nuteisinti tikėjimu, gyvename taikoje su Dievu per mūsų Viešpatį Jėzų Kristų, per kurį tikėjimu pasiekiame tą malonę, kurioje stovime ir didžiuojamės Dievo šlovės viltimi. Ir ne vien tuo. Mes taip pat didžiuojamės sielvartais, žinodami, kad sielvartas gimdo išvermę, išvermė – išbandytą dorybę, išbandyta dorybė – viltį. O viltis neapgauna, nes Dievo meilė yra išlieta mūsų širdyse Šventosios Dvasios, kuri mums duota.

Aleliuja

Aleliuja, aleliuja.

V. Ateik, Šventoji Dvasia, pripildyk savo tikinčiųjų širdis ir savo meilės ugnį jose uždek.

Sekvencija

Ateik, Šventoji Dvasia, / Ir atsiųsk iš dangaus / Spindulį šviesos Tavosios.

Ateik, vargdienių Tėve, / Ateik malonių dovanotoja, / Ateik, širdžių

Consolátor óptime, / Dulcis hospes
ánimæ, / Dulce refrigerium.
In labóre réquies, / In æstu tem-
péries, / In fletu solátium.
O lux beatíssima, / Reple cordis
íntima, / Tuórum fidélium.

Sine tuo númine, / Nihil est in
hómine, / Nihil est innóxiúm.
Lava quod est sórdidum, / Riga quod
est áridum, / Sana quod est sáucium.

Flecte quod est rígidum, / Fove quod
est frígidum, / Rege quod est dé-
vium.
Da tuis fidélibus, / In te confi-
déntibus, Sacrum septenárium.
Da virtútis méritum, / Da salútis
éxitum, / Da perénne gáudium.
Amen. Allelúia.

Evangelium

*Sequéntia sancti Evangélij secún-
dum Lucam. (Luc. 4, 38–44)*

In illo témpore: Surgens Iesus de sy-
nagóga, introívit in domum Simónis.
Socrus autem Simónis tenebátur
magnis fébribus: et rogavérunt illum
pro ea. Et stans super illam, im-
perávit febrí: et dimísit illam. Et
contínuo surgens, ministrábat illis.
Cum autem sol occidísset, omnes qui
habébant infírmos váriis languó-
ribus, ducébant illos ad eum. At ille
sínghulis manus impónens, curábat
eos. Exíbant autem dæmónia a

šviesa.

O geriausioji guodėja, / O mieloji
sielos viešnia, / O saldžioji atgaiva!
Darbe esi atilsis, / Kaitroje – vėsa, /
Raudoje – paguoda.

O labiausiai palaimintoji šviesa, /
Pripildyk slapčiausias širdies gel-
mes / Tavųjų tikinčiųjų.

Be Tavosios malonės / Nieko nėra
žmoguje, / Nieko nėra nepažeisto.
Nuplauk tai, kas purvina, / Sudrė-
kink, kas išdžiūvę, / Išgydyk, kas
sužeista.

Palenk užkietėjusį, / Sušildyk suša-
lusį, / Vesk iškrypusį iš kelio.

Duok Taviesiems tikintiesiems, /
Viltį į Tave sudėjusiems / Šventą
septyneriopą malonę.

Duok atpildą už dorybę, / Duok
išganingą išėjimą, / Duok amžinąjį
džiaugsmą. Amen. Aleliuja.

Evangelija

*Šventosios Evangelijos pagal Luką
tęsinys. (Lk 4, 38–44)*

Anuo metu: Iš sinagogos Jėzus atė-
jo į Simono namus. Simono uošvė
labai karščiaavo, ir namiškiai prašė
jai pagalbos. Atsistojęs prie jos
galvūgalio, jis sudraudė karštinę, ir
toji pasiliovė. Tuojau atsikėlusi ji
galėjo jiems patarnauti. Saulei lei-
džiantis, visi, kurie turėjo ligonių,
įvairiomis ligomis sergančių, vedė
juos prie Jėzaus. O jis gydė, ant
kiekvieno uždėdamas rankas. Iš
daugelio išeidavo demonai, šauk-

multis clamántia et dicéntia: Quia tu es Fílius Dei: et íncrepans non sínébat ea loqui, quia sciébant ipsum esse Christum. Facta autem die egréssus ibat in desértum locum, et turbæ requirébant eum, et venérunt usque ad ipsum: et detinébant illum, ne discéderet ab eis. Quibus ille ait: Quia et áliis civitatibus opórtet me evangelizáre regnum Dei: quia ideo missus sum. Et erat prædicans in synagógis Galilææ.

Offertorium

Ps. 87, 2–3. Dómine, Deus salútis meæ, in die clamávi et nocte coram te: intret orátio mea in conspéctu tuo, Dómine, allelúia.

Secreta

Ut accépta tibi sint, Dómine, nostra ieiúnia: præsta nobis, quæsumus; huius múnere sacraménti purificátum tibi pectus offérre. Per Dominum nostrum..

Præfatio de Spiritu Sancto

Vere dignum et iustum est, æquum et salutare, nos tibi semper et ubique gratias agere: Domine, sancte Pater, omnipotens æterne Deus: per Christum, Dominum nostrum. Qui, ascendens super omnes cælos sedensque ad dexteram tuam, promissum Spiritum Sanctum hodierna die in filios adoptionis effudit. Quapropter profusis gaudiis totus in

dami: „Tu Dievo Sūnus!“ Jis drausdavo juos, kad šito nesakytų; mat jie žinojo jį esant Mesiją. Dienai išaušus, Jėzus nuėjo į negyvenamą vietą. Bet minios jo ieškojo ir jį pasivijo. Žmonės mėgino Jėzų sulaikyti, kad jų nepaliktų. O jis jiems pasakė: „Ir kitiems miestams aš turiu skelbti gerąją naujieną apie Dievo karalystę, nes tam ir esu siųstas.“ Ir jis skelbė Galilėjos sinagogose.

Ofertorijus

Ps 87, 2–3. Viešpatie Dieve, mano Gelbėtojau, šaukiausi tavęs dieną ir naktį. Tepasiekia tave mano malda, Viešpatie, aleliuja.

Sekreta

Kad mūsų atgaila būtų Tau priimtiną leisk, meldžiame Tave, Viešpatie, paaukoti Tau kaip auką savo širdį, nuskaidrintą šiomis paslaptimis. Per mūsų Viešpatį...

Šventosios Dvasios prefacija

Tikrai verta ir teisinga, reikalinga ir išganinga, mums visada ir visur Tau dėkoti, Viešpatie, šventasis Tėve, visagali amžinasis Dieve, per Kristų, mūsų Viešpatį. Kuris, įžengęs aukščiau visų dangų ir sėdėdamas Tavo dešinėje, pažadėtąją Šventąją Dvasią šiandieną išsūniuose išliejo. Todėl, pasklidus džiaugsmams žemės rutulyje, visas pasaulis džiū-

orbe terrarum mundus exsultat. Sed et supernæ Virtutes atque angelicæ Potestates hymnum gloriæ tuæ concinunt, sine fine dicentes: Sanctus.

Communio

Ioann. 3, 8. Spíritus, ubi vult, spirat: et vocem eius audis, allelúia, allelúia: sed nescis, unde véniat aut quo vadat, allelúia, allelúia, allelúia.

Postcommunio

Præbeant nobis, Dómine, divínium tua sancta fervórem: quo eórum páriter et actu delectémur et fructu. Per Dominum nostrum...

gauja. O ir aukščiausiosios kariaunos, taip pat ir angeliškosios galybės garbės himną Tau drauge gieda, be paliovos tardamos: Šventas.

Komunija

Jn 3, 8. Vėjas pučia, kur nori. Girdi jo ošimą, aleliuja, aleliuja, bet nežinai, iš kur jis ateina arba kur eina, aleliuja, aleliuja, aleliuja.

Postkomunija

Viešpatie, tegu Tavo dieviškosios paslaptys įkvepia šventą užsidegimą, kad mėgautumės ir pačiu slėpiniu, ir jo vaisiais. Per mūsų Viešpatį... tos Šventosios Dvasios vienybėje...